

PRIMĂVARĂ-N ROZ BUM - BUM...

PAȘTE, CALULE, IARBĂ VERDE!

(cronica de ședință a Asociației Umoriștilor „Al. O. Teodoreanu” -
duminică, 05 aprilie 2026, Galeriile „Dumitru I. Grumăzescu”)

PROGRAM:

1. SCÂRȚ DE MARTIE, LA POST - prezentare/lansare revista SCÂRȚ, serie nouă, nr. 30/164 (martie 2026), prezentarea noului concurs al revistei, pentru luna aprilie („LA PAȘTELE C(R)AILOR”)

2. DESPRE FESTIVAL, NUMAI DE BINE Festivalul SCÂRȚ - UMOR, ediția a VI-a - detalii (mod desfășurare, premii, componență juriu, sponsorizări); prezentarea celorlalte concursuri umoristice din țară (rezultate și regulamente)

3. PAȘTE, CALULE, IARBĂ VERDE! - recital literar, susținut de membrii Asociației Umoriștilor „Al. O. Teodoreanu”, precum și de către ceilalți participanți

4. CÂNTEC DE OPRIT GĂLĂGIA - program artistic (mici recitaluri de muzică de cameră și folk la temă)

REALIZARE:

ANICA ANDREI-FRASCHINI

NU ȘTIU CUM SE FACE...

Măi, să fie! A demarat Aprilie și născutul primăverii se arată într-atât de timid încât, la sărbătoarea Floriilor, ne bucurăm doar de un pic de vreme bună. De Paști, cică va fi mai frig... Grosul satisfacției pe ziua de azi este dat de ședința Asociației Umoriștilor „Al. O. Teodoreanu” - Păstorel. Eu mai am o bucurie, însă voi scrie despre ea la sfârșit. Ha! Nu știu cum se face: am sentimentul și senzația că se petrece o coagulare a grupului Umoriștilor, de ia forma, expansiunea, armonia și consistența unui glob mare, statornic și viu, cald și luminos, în care fiecare întâlnire adaugă o nouă scîlpire de spirit, inspirație, talent, toate, toate cele bune...

Fiecare intervenție îmbogățește țesătura ideilor, fiecare zâmbet devine o punte între sensibilități și inteligențe creatoare. Întâlnirile noastre se transformă într-un univers aparte, în care bucuria creației și interacțiunii se naște firesc. Avem atât de multe de spus și de expus! Ideile se ciocnesc uneori, sunetele estompându-se - poate, poate - în... să le zic „clinchete” interioare. Căci, la exterior, sunt întotdeauna aplauze. Dar rezultatul mi se pare fertil, umorul se șlefuieste din replică în replică, fiecare eveniment lunar devenind un exercițiu de inteligență, inspirație, sensibilitate, prietenie și bucurie împărtășită. Nu știu cum se face...

Interiorul Galeriilor este gata să răsune de cele patru puncte din program. Iar noi, energizați de îmbrățișări, ne ocupăm locurile, în acordurile de chitară, dublate bine și armonios de glasul Leopardului Daniel, cu piesa lui Octavian Bud „Luminați-vă la față”, în timp ce încă se intră și se tot intră. Deh, „sfertul academic” sau mai mult, omni-valabil...

Președintele executiv îi dă cuvântul Președintelui de onoare. Vasile Vajoga ne vorbește despre festivaluri. Dar nu vrea să fie înregistrat. `Nțeles, să trăiți! Consemnăm: Maestrul ne aduce la cunoștință că unele comentarii apărute după concursuri au acuzat juriile de prea multă subiectivitate și că lumina - aceeași - ce pătrunde în Galerii îi amintește de vremurile când aici se afla marele Dumitru I. Grumăzescu. Maestrul e unic: duce cu el toată istoria Umoriștilor ieșeni. Mai aflăm că Biblioteca Județeană a intrat în posesia colecției integrale a revistei „Scârț” - desigur, de până acum - dăruită de Petrică Andrieș, secretarul, care se află în sală, după o perioadă de absență. Un „secretar” atât de „rara avis”, mai rar... Dar, ok, își spală păcatele prin dăruirea cu pricina. „No worries”, cum ar zice... orișicine.

Moment remarcabil, memorabil, salutabil, „...abil”: Ioan Toderașcu.

În timp ce Daniel iese din Galerii și se parchează cu totul altfel, intervalul este susținut de Ioan, pentru a ne povesti despre Spania și prezența lui la manifestările reunite sub titlul „Femeia, primăvara vieții”, organi-

zate de „Uniunea Lucian Blaga a Scriitorilor și Artiștilor din Spania”, la care a fost invitat și găzduit de „o amică” (insistă să sublinieze), în perioada 03-10 martie, ca unic epigramist.

Tot ce a făcut acolo al nostru „Todo” este remarcabil și reprezentativ și, posibil, chiar probabil, va fi invitat și în luna mai, în ciuda rezervelor sale uriașe, privind solitudinea resimțită în avion. M-aș sacrifica și aș merge cu Ioan, sincer. Însă nu mă pot abține de la a mă întreba de ce consideră unii că „scriitorii” și „artiștii” ar fi două categorii distincte. Atât.

Revine Daniel.

Ca să vedeți ce s-a mai întâmplat la Galeriile DIG, uitați-vă repede, cu scopul de a recurge la binevenite variațiuni, în vacanța de Paști, la transmisiunile mele în direct, sunt păstrate pe contul „Sabino Silvano Frascini” timp de 30 de zile. Cine nu poate accesa contul, *please*, trimiteți cerere de prietenie! Eu mai am de spălat niște geamuri și de făcut o parte din tot ce fac „gospodinele, iuți ca albinele” (George Topîrcăanu), cu prilejul „curățeniei de primăvară” (v. și coperta 4 a revistei „Scârț”, roz de Martie 2026, caricatură a ilustrului Costel Pătrășcan, ce nu este deloc valabilă pentru botinele mele și poponeața Sabinului).

„Sfârșitul nu-i aici” (preluat de „Pasărea Colibri” de la Bob Dylan, câtă cultură muzicală pe mine...), dar bucuria mea de duminică a fost completată de sărbătorirea unicului meu nepot, care a împlinit 8 ani. Nu că Emanuel ar fi singurul, dar celelalte trei sunt fete: Natalia-Maria, Adelina și Lariana. Așa mă aflu și mă prezint: bogată. Nu există împlinire și bogăție mai mare decât să ajungi să ai nepoți. Vă doresc și vă urez așa ceva, tuturor!

De aceea, faza CORSO s-a petrecut fără mine, dar am fost reprezentată cu cinste și șampanie, de coloratul meu Sabin. Propun să fie denumit „Monsieur Champagne”.

Sărbători Pascale fericite, tuturor celor care nu au sărbătorit Învierea Domnului, azi, 5 aprilie 2026! Apropo: Sabinul își asumă ortodoxia.

A voastră nevoită (de către sine însăși) să spele geamuri, Nușa/ Anica

LA CONCURSURI RĂSPÂNDITE

1. Festivalul de Satiră și Umor „Mărul de aur”, Bistrița, 3 - 4 aprilie 2026
Secțiunea Creație literară

Tema: „Toate au un preț”

a. Concurs de epigrame

VASILE VAJOGA (mențiune)

TOTUL SE PLĂTEȘTE

Remarca are-un tâlc adevărat,
Deoarece, așa cum dovedit e,
Noi toți plătim cu vârf și îndesat
Să aibă unii pensii nesimțite!

ȘI PROSTIA ARE UN PREȚ...

Realitatea consfințește
Ce-au spus în veacuri înțelepții,
Că o prostie se plătește;
Așa-i!... Dar o plătesc deștepții!

**CARTEA UNUI CONFRATE
ARE UN PREȚ EXAGERAT**

Eu știu de când eram copil
Și multă lume-mi ține partea,
Să nu dau banii inutil,
De-aceea n-am să-i cumpăr cartea!

Tema la alegere

ETIOPATOGENIE

Mi-a spus iubita cu reproș,
A doua sau a treia oară,
Că, dacă prea mă dau cocoș,
Mă paște-o gripă aviară!

UNUI CONFRATE FABULIST

Eu cred că-i talentat cu carul,
Fiindcă-n orișicare tom,
El stă de vorbă cu măgarul,
Așa... ca de la om la om!

POLITICIENI...

Atunci când îi descriu succint,
Mi se ridică-n ceafă părul:
Din ei o jumătate mint,
Iar restul nu spun adevărul!

IOAN TODERAȘCU (mențiune)

Tema: „Toate au un preț”

ÎNDRĂGOSTIT LULEA

Vreo șapte ani, ca un nebun,
Am tot curtat-o, insistent,
Și, acceptând, pot să vă spun
Că m-a salvat... de faliment!

REVELAȚIE

Oricât ar fi, sau nu, de nătăfleț,
S-a lămurit și el - în timp, firește -
Că toate-n lumea asta au un preț:
- Păi, dacă și prostia se plătește!...

MAMA SOACRĂ STĂ CU FETIȚA
NOASTRĂ

Totdeauna, dedicată
Și-amatoare de cafea,
Are grijă de nepoată
Și, desigur... grija mea!

2. Festivalul Național de Satiră și Umor „ZĂMBETE ÎN PRIER”, Vișeu de Sus, 18 - 19 aprilie 2026

I. Concurs de epigrame cu temele:

- „Ai bani, ai prieteni - n-ai bani, n-ai prieteni.” - 2 epigrame
- „A răbda, răbdare” - 2 epigrame

DARIA DUMESCU

RĂBDARE PUSĂ LA-NCERCARE

Tot răbdând, mă crede lumea bolovan:
Am răbdat de foame, bașca țigarete,
Am avut răbdare și-am răbdat un an,
Rabd și de ispite, dar... să rabd de sete?!

SURPRIZĂ

Cu mâna goală, nu-mi mai rabd bărbatul
Să vină-acasă de atâtea ori
Și-acum îl știe lumea din tot satul
Că mi-a adus un... copilaș din flori.

AI BANI, AI PRIETENI, N-AI BANI,
N-AI PRIETENI

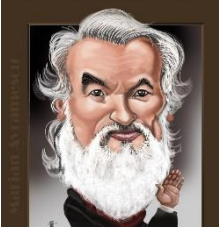
S-au adunat ca roiul la știubei
Amicii mei urându-mi „bun venit”,
Dorind „venitul” să-l împart cu ei,
Dar au plecat, aflând că... sunt falit.

LA DENTIST, BANUL VORBEȘTE

Mi-a pus dantura un amic;
I-am dat un pumn de euroi,
Dar mai voia un cent și-un pic,
Motiv de-a ne mânca-ntre noi.

VASILE VAJOGA

AMBIGUITATE

Tema asta-i dintre cele
Contrazise prin manele:
„Dacă ai Merțan și bani,
Nu ai „pretini”, ai dușmani.

C-AȘA-I ÎN... TEMĂ

După cum e scris aici,
Chiar de e sau nu cu poantă,
Când n-ai bani, n-ai nici amici,
Dar, mai grav, n-ai nici amantă!

ADAPTARE...

Durere, foame, ani de nedreptate,
Ai noștri le-au răbdat, în vremi, pe toate;
Încât, călindu-și gena, presupun
Că azi, românu-i la răbdări - imun!

SOCIALĂ

Când văd că-n juru-mi nu e bine
Comparativ cu alte țări,
Răbdarea celor mulți, pe mine
Mă scoate, sincer, din răbdări!

DANIEL BRATU

„AI BANI, AI PRIETENI...”
Proverbu-i de fațadă
Că-n fond, de când am bani,
Prietenii am, grămadă,
Dar și mai mulți dușmani.

„...N-AI BANI, N-AI PRIETENI”

De când n-ai bani, mereu
Prietenii-i cuprinzi,
Sunt mult prea mulți și-i greu...
Să ieși dintre oglinzi.

LA VECINA ARTILERISTĂ

Când mi-a zis, în postul mare,
Că m-așteaptă, ce să-i spun?
- Ai și tu un pic răbdare!
- Eu răbdare am. Tu... tun?

JUSTIFICARE PENTRU VECINUL MEU, MARINARUL

Când treceai, agale, marea,
Exersând, pe val, răbdarea,
Soața ta mi-a spus, plângând:
- Rabd eu, rabd, dar până când?

Daniel Bratu

IOAN TODERAȘCU (premiul al III-lea)

PRIETENII MEI

Cum lucrez pe multe fronturi,
Am destui ce-mi ies în cale,
Mai ales că am și conturi
... Pe rețele sociale!

AI BANI, AI PRIETENI; N-AI BANI, N-AI PRIETENI

E-o zicală de fațadă,
Faptul este dovedit,
C-am prietenii - o grămadă -
Și-s ca ei... sărac lipit!

MAMA-SOACRĂ A AJUNS LA SPITAL

Mâncând ciuperci din abundență,
Am dus-o-ndată la „Urgență”,
C-au fost sau nu otrăvitoare,
Nu-i clar defel, dar am răbdare...

AȘTEPTÂND LA TOALETĂ

Condamnat la așteptare,
Stânga-dreapta defilez,
Reușind să am răbdare
Doar cu dansul irlandez!...

Ioan Toderașcu

II. Concurs de parodie

Textul parodiat:

Al optulea sonet. Facerea omului de Vasile Morar

A fost creat pământul și cerurile toate,
nu înclotise iarba și nu crescuse pom,
nici ploaia nu venise. Urca un abur moale
și încă nu se puse suflarea peste om.

S-a încheat țărâna în coca frământată
și Dumnezeu clădit-a asemănarea Lui
și mâinile și fruntea și mintea aplecată
peste genuni și stele la ora nimănu

Suflarea peste viață în nările flămânde
a început să prindă a inimii contur
și sângele și carnea curată și fierbinte

Și era trist bărbatul fără femeie-n jur,
stăpânul peste toate, pământuri, mări, pustiu,
a fost așezat omul scormonitor și viu.

SANDA NICUCIE

ULTIMUL SONET. FACEREA PÂINII

Mai ieri citeam din Creangă, iar sarea din bucate
Îmi gâdila palatul și ultimul atom,
Mă-nvăluiau miresme și simțurile toate
Mă transformau în „monkey” și, rareori, în om.

Zăcea în mine pofta, aproape disperată,
De merele-n plăcintă. Când pâinea nimănu
Se răsucea-n cuptoare, pe linia ferată
Creștea un tren cu abur și poftele în cui.

Și eu eram și grasă, și-atâta de cuminte,
N-aveam un blug ca lumea, să pot să-l trag pe... tur,
Degeaba-am dat mătăanii și rugi la cele sfinte,

Ploua, cu bolboroace, a pagubă-mprejur,
Pustiu era și satul, și-n capul meu pustiu
Și, neavând ce face, m-am apucat să scriu.

DARIA DUMESCU

DE VORBĂ CU DUMNEZEU

Se-nvârte și pământul, și ceruri ireale
Se-nvârt, de dimineață, în jurul unui pom.
Cum m-ai făcut Tu, Doamne? Din lutul de la oale
Rămas pe dinafară, din el făcut-ai om?

Sau m-ai făcut din humă, argilă frământată
Cu țuică sau pălincă din gruiul nimănu,
Acolo unde creanga în geamăt aplecată
Își leapădă din prune în poala orișicui?

Tu spune-mi, Doamne, sincer, că simt dureri crescânde
Și-n cap încep să-mi prindă ideile contur,
Creat-ai și acasă vreo inimă fierbinte,

Adică... ea, femeia, făr' de vecini în jur?
Iar dacă-mi vei lăsa-o, ca singur să nu fiu,
Mai șlefuiște-i, Doamne, umilul ei crochiu!

VASILE VAJOGA

GENEZĂ

Pe-atunci tronau în spațiu universale bezne,
Iar netocmit, pământul, o sferă de noroi
Era, în care Tatăl, în gloduri pân-la glezne,
Cernu lumina primă pe cerul Terrei noi.

Și-n ceața ca de lapte, pe mii și mii de leghe,
Trăia singurătatea și-n ultimul atom;
De-aceea, poate, Domnul, în temerara-i veghe,
Din țărână, după chipu-i, a modelat un om,

Pe el, Adam, întâiul, sfințind a vieții cheie,
Însuflețit bărbatul din Biblica Scriptură,
Cel ce și-a smuls o coastă, simbol de jertfă pură

Din ea să zămislească Supremul Zeu, femeie
Cu ochi de-azur ca bolta, sau ca un smălț de iniști,
.....
Iar de atunci, bărbatul nu mai avut-a liniști!...

DANIEL BRATU

SONET DE NUNTĂ MUTĂ. LAUDĂ ROMULUI *de Barbilian Lăutar*

Lovea zăpada-n geamuri și vântu,-n rotocoale,
sădea vârteju-n sala de nunți, ca-n cosmodrom,
mireasa-ngălbenise. Din Polul Nord, la poale,
încremenea-n omături și ultimul atom.

Pășeau încet nuntașii prin aer ca de vată
iar nașul amortise și se-mbătase cui
și-n colțuri, domnișoare cu-onoarea „reperată”
plângeau cu mici sughițuri, că gram de cântec nu-i.

Când tortul se pleoștise,-n luminile plâpânde,
când vinul, de căldură, borșise prematur
și-n socrii pătrunsese meniul de osânde,

iar mirele gândise-al inelelor retur...
Dădu năvală magul viorii, măsliniu,
cu-ANAF-u,-n haită,-n urmă, vânându-l în pustiu

III. Concurs de gazel umoristic

Tema: „Despre pace”

DANIEL BRATU

NOCTEM BONAM, BONUM PACIS

Soața-mi dulce se reface,
În plin abur de colace,

Cald și bine-i, în galop,
Gâze-n pajiști vin s-atace

Flori de câmp, cum, din senin
Lumi pe lumi dau să se-nșface:

Uite,-n post, un fost primar
Frigider de carne-și face,

La Palat, dă sânge-un om
De prin venele-i sărace,

Când atâta sânge,-n jur,
Curge-ncolo și încoace...

Tot Pământu-i un cuptor
Și-un război în el se coace,

Cad rachete, ca un stol
De dihăanii maniace,

Universu-o ia din loc -
Spre hotarele buimace,

Toți se ceartă și se bat
Și își cară bobârnace,

De-nvelișul nuclear
Pare-ncet a se desface.

Numai soața mea, în zori,
Fericită, încă tace...

Tac și eu, cred c-o să iau
Premiul Nobel... pentru pace.

DARIA DUMESCU

CĂ FEMEIA...

Pe vecinul meu, aseară,
M-am trezit că-s foc și pară:

El mi-e drag, dar îmi provoacă
Lesne, criză biliară,

C-apăruse sub fereastră
Când al meu era pe-afară

Și s-a-nfiripat scandalul
Cu ghionteli, se-ncăierară,

Dar... au hotărât deodată
Cu instinctul lor de fiară,

Drumul să îl traverseze
Până-n cârciuma din gară

Și cu calm s-analizeze
Starea lor, la o țigară.

Cârciumarul, fire hoată,
I-a ginit de prima oară

Că-s aprinși, că-s puși pe harță,
Că-s nervoși din cale-afară

Și, cu oarecare teamă,
Tremurând din jugulară,

I-a cinstit cum se cuvine
Cu pălincă, iar și iară,

Până a văzut tot satul
Situația hilară,

Când cei doi dușmani de moarte
Pace au făcut spre seară,

Că femeia-i „dată naibii”
Dar... prietenia-i rară!

3. Festivalul Concurs „Întâlnirea Umoriștilor”, Brăila, 24-26 aprilie 2026 I. Secțiunea „Umor pe rime” Tema „GREȘELI”

DANIEL BRATU

a) Poezie umoristică

GREȘEALĂ FATALĂ

Era frumoasă,-o fată ideală,
Dar dură, mai ceva ca blocul NATO,
Putea să facă orișice greșală,
Că sfânt să fiu și tot... n-aș fi iertat-o.

Bătrân fiind, cu multă slăbiciune
La damele cu glezne extrafine,
Gândit-am la greșeli. Cu-nțelepciune,
Am constatat că-s încă prea puține.

Așa că, dând deoparte vigilența,
Căzut-am în greșală, ca oricare
Și-adio spun, iertați-mi insolenta -
C-a fost greșeala mare. Mult prea mare...

b) Distihuri absurde

IUBIRE

N-aș fi crezut în viața ideală,
De n-ar fi fost să cad, cu ea,-n greșală.

BĂTRÂN

Și-am să greșesc din nou, de-acuma știu
Că din greșeli să-nvăț e prea târziu.

AVANTAJELE NUNȚII DE ARGINT

Dintre greșeli, nevastei i-am iertat
Doar jumătate, restul le-am uitat.

LA CONCURS DE LITERATURĂ UMORISTICĂ

Să nu contești nimic, Doamne Ferește!!! -
Și când greșește, juriul nu greșește.

SANDA NICUCIE

a) Poezie umoristică

JURĂMÂNT LA POPA

Din greșeală în greșeală,
Joc cu popa în finală.
Însă Domnul mi-a șoptit:
- Marș din Rai, că ai greșit!

Popa-ncepe să-i vorbească:
- Boss, greșeala-i omenească
Și nu-i om a nu greși,
Chiar de două ori pe zi.

Uite eu, sub jurământ,
Am greșit (și-și face cruce).
Și te-ntreb: de-i sub pământ,
Mai contează un' se duce?

b) Distihuri absurde

*
Nu mi-e frică să greșesc
Și-uite așa îmbătrânesc.

*
Am riscat pân' la sfârșit,
Să constat c-am tot greșit.

*
Sunt deștept precum doi popi
Și greșesc de dau în gropi.

*
Am greșit atât de tare,
C-am ajuns să fiu om mare.

VASILE VAJOGA

a) (Poezie umoristică

GREȘELI DIN... EROARE (sic!)

Poți fi ușor supus erorii
Aici, pe româneasca glie,
Și când votezi conducătorii,
Și când spui „da” la cununie.

De-aceea, când de-a lungul vremii
Luai și la Brăila premii,
Eu am surprins o șușoteală,
Ceva... de juriu, de-o greșeală...

Că-n pământeașca-ne menire
Urmând un mit săpat cu dalta,
Pe drumul spre desăvârșire
Călcăm dintr-o greșeală-n alta!

b) Distihuri absurde

SĂ NU REPETI GREȘELILE
Greșeala veche nu e repetată,
El comițând o alta nouă-ndată.

O, IDEALUL!
Prin consecințe și efecte,
Există și greșeli... perfecte!

SCUOLA VITAE
A comis o droaie de erori în viață,
Susținând că numai din greșeli învață!

PERFECTIONISM
Sunt mici erori ce, sincer, mă răscoală,
Dar sper să văd greșeala... ideală!

II. Secțiunea „Proză scurtă” (schiță umoristică)

Tema „OBRAZNICIE”

DANIEL BRATU

NIȘTE OBRAZNICI (vizită, iar)

Am fost și eu într-o vizită. Exact ca nenea Iancu, acum o sută cincizeci de ani, la o doamnă superbă și bine dotată financiar. Și nu numai. Cu o societate de produse farmaceutice în administrare, fostă balerină de succes. Soțul dumneaei, mult mai în vârstă, general în rezervă, cu o ditamai pensia nesimțită, era invitat la o emisiune TV, în direct, pe care urma să o vizionăm împreună, în grup. Eu, cu doamna Nadina, un bichon maltez, Bubico sau nu știu cum, și Iannis, odrasla cuplului, un adolescent de-a dreptul nesimțit, care, atunci când am intrat în casă, mi-a deschis ușa strigând:

- Nadino, ți-a venit amorezu! Āla gras și transpirat, epigramistu'.

- Nu-l lua în seamă, glumește - e și el un pic „epigramist”.

- Nu-l iau, stai liniștită... Ți-l las.

Iannis a dispărut, ca o hienă flămândă, către calculator, la joacă, iar eu i-am dat florile mă-sii, niște margarete rotunde și colorate parcă de Van Gogh. Bubico urla ca în „Chemarea străbunilor”, cu scurte reprize de lătrat, pentru recuperare.

- Mmm, vai ce frumoase... Olandeze...

- Da, au vrut să mi le dea la pachet cu coifu'...

- Ce coif?

- Dacic. Eh, mai glumim și noi...

- Ha, ha, ha... Ești și galant, și spiritual. Costică al meu numai de drone vorbește. Ce să glumești despre drone?!

- Adevărat.... Am adus proiectul de Festival de anul acesta, poate, poate...

- Ei, cum să nu, sigur... Încercăm, măcar pentru o sumă mai mică.

- Zece mii de lei ar fi perfect. Două zeci, mai mult ca prefectu`.

Nadina n-a mai zis nimic, a surâs dumnezeiește, ușor complice și a pus florile într-o glastră futuristă, sub formă de penis ecvestru. Bubico începuse un soi de cântec tânguic, din Ardeal.

Sufrageria era cât un hangar, iar canapelele de piele maro, ca dulceața. Pe pereți, picturi impresioniste imense. La televizor, mare cât un ecran de cinema, începuse emisiunea despre război. Nadina se dusese după dulceața de cireșe amare, într-un colț de „hangar”.

- Dacă te-ai fi descălțat la intrare, ca un om civilizată, ți-aș fi pus dulceața în șoșoni.

- Așa, n-ai decât să-i umpli bocancii lui Haaland, la FIFA...

- Ha, ha. Ne, las` că... găsesc eu un loc...

Drăcușorul venise lângă mine, cu farfuriuța plină și rânjea, gândind deja la reacțiile mele viitoare, după surpriză. N-am apucat să-i răspund.

- Iannis! Mi-ai golit jumătate de borcan, doar nu mănânci tu atâta! Unde a dispărut copilul ăsta?

- La calculator, cred, în bula lui...

Generalul în retragere Costică Ferfelea începuse, în studioul TV, explicațiile despre căderea dronei în satul tulcean, suprapunându-se peste filmarea cu interviul sătenilor speriați:

- Cum să cadă?! Ca purceaua a căzut, din copac, guițând... Mi-a speriat copiii!

- Și cum ați acționat?

- Cu o lopată, domnișoară, că fumega. I-am dat cu nisip. Și cu un borcan cu murături.

- Murături?

- Da, că așa a spus la televizor.

Ca o cariatidă, Nadina rămăsese într-o poziție extrem de ofertantă, deasu-

pra mesei, cu dulceața spre mine. Pe masă aterizase un elicopter de jucărie, mânuit cu pricepere, de la distanță, de Iannis, care râdea, în hohote.

- Ca purceaua a căzut... Haaaa, haha....

Maică-sa era topită de admirație:

- Uite-l ce priceput e... Ce precizie, exact în mijlocul mesei. Te face mama general...

- Ca pe tac-tu..., am eliberat eu un „obuz”.

- Răule!

Zâmbea din nou spre mine, cu halatul ușor dezlipit, cu păr blond, zburlit peste amforă...

Elicea elicopterului a atins o farfuriuță, a spart-o, iar un ciob a intrat sub pleoapa stângă a ochiului Nadinei. Cu grijă, i l-am scos și-am tapat mica rană cu un șervețel.

- Era să-mi scoți ochiul! Treci în camera ta!

A trecut. După câteva minute, din camera micului viitor general s-a pornit un zgomot infernal, de manele:

„Te iubesc, te iubesc mult,
Te iubesc și rămân muuut...”

Am strigat, răpus:

- Ianniiiiis!

- Aici sunt.

- Uite cinci sute de lei. Du-te și ia-ți cel mai bun joc, numai oprește muzica.

- Acum plec. Da e șapte.

- Șapte să fie.

A ieșit, val-vârtej. Iar eu am început să gust din dulceața Nadinei, de față cu barbatu-său, care desenase o dronă, pe o planșă, la televizor... A trecut ceva timp, nu știu exact cât.

- Vine! Costică! L-am văzut pe monitor, la poartă....

- Cum să vină, e la TV. Uite-l, încă explică.

- Nu știu cum, o fi înregistrare.

Costică Ferfelea intrase în sufragerie, în timp ce, la televizor, tot el se certa cu un alt nătărău de invitat. M-am ridicat și m-am îndreptat, grăbit, spre ieșire.

- Domnul Viorel Candid tocmai pleca, dragule. A venit să discutăm despre o finanțare...

- Sigur, sigur, țara arde și...

- Bună ziua, domnule general, excelent discurs, felicitări! Felicitări și pentru ubicuitate!

- Bună ziua, domnule... Nu știu cum îți spune, dar se pare că e inutil să-ți explic.

Bubico lătra de mama-focului, fugea înnebunit de colo-colo și dădea din coadă. Am ieșit grăbit și am demarat în trombă. Cu turul pantalonilor plin de dulceața de cireșe amare vărsate de Iannis pe scaunul șoferului, am început să gândesc la situație și la clasamentul ad-hoc întocmit.

Oare care dintre noi a fost cel mai obraznic?

Daniel Bratu

III. Secțiunea „Aforisme umoristice”

Tema „OBRĂZNICIE”

DANIEL BRATU

Obraznicii, în Evul Mediu, ar fi umblat cu nasul tăiat. Astăzi, încurcă traficul aerian...

Sunt meserii în care, fără obrăznicie, nu ajungi departe. Asta mi-a spus-o vărul meu, Gigi, avocat în satul natal.

Decât cu un obraznic la câștig, mai bine te retragi, de la-nceput - oricum, se va lăuda că el a făcut tot.

Fără haina obrăzniciei, mulți ar umbla printre noi ca regele gol. Bineînțeles că nu i-ar trage nimeni de mânecă.

Obrăznicia e sora ceva mai elegantă a nerușinării. La bătrânețe, se confundă, adeseori.

Nu-i da obraznicului niciun deget măcar. Știe el ce să facă, să te lase ciung.

Obrăznicia e ca lipiciul de muște - atrage, păstrează și nu iartă.

Între lipsa de obraz și obrazul prea gros, rar se mai găsesc astăzi măști pe măsură.

Cel mai ușor, atunci când ești un pițigoii, e să fii obraznic cu furnicile.

Nu lăsa pe mâna obraznicului cheile de la casă ori cuțite prea bine ascuțite. Va trebui să te baricadezi pe dinafară.

Când i-am cerut mâna fetei sale, Gepetto, tâmplarul, mi-a spus că sunt obraznic. N-a înțeles că mi-era frig și n-aveam ce pune pe foc.

Obraznicul, și atunci când este urcat pe masă, tot se ridică pe vârfuri...

Un conflict cu obraznicul este mai greu de câștigat decât lupta cu ineptia. Cu ineptia singură, mai ai niște șanse.

Fiind în contratimp, una din fetele cu care dansam mi-a scos ochii. Nu m-a deranjat, avea sâni obraznici.

Pe obraznic degeaba-l cerți, nu va înțelege nimic. Ba chiar te va acuza că ești invidios.

În orice obraznic matur se-ascunde un copil timid, nedreptățit de părinți. Tot așa, într-un bordel, găsești numai foste fetețe cuminiți, iar într-o pușcărie, numai nevinovați.

Atunci când le lași lângă porcul obraznic să știi că merele bune nu mai au nicio valoare. Sunt mâncate deja.

Faima obraznicului nu ajunge departe, e ca umbra fantomelor.

Obrăznicia e dincolo de orice... îndrăzneală.

Obraznicul e un actor fără școală. Și fără cei șapte ani de acasă.

Cel mai bun antrenament pentru obrăznicie e contrazicerea părinților. Apoi, a profesorilor. De fapt, asta e cusurul obrăzniciei - nu acceptă sfaturi. Atât și nimic mai mult!

O obrăznicie, dacă te face să râzi, nu mai e obrăznicie. E umor. Dacă râd ceilalți de tine, nu mai e umor. E obrăznicie.

Cu obrăznicia nu treci marea. Doar peste bunul simț al celorlalți.

Obraznicul își dă singur peste mâna cu care te ajută și se bate peste gură, dacă îi scapă vreun cuvânt bun despre tine.

Astăzi, obraznicul nu mai mănâncă praznicul. Îl ia acasă.

Admir două studente frumoșele trecând pe lângă statuia nud, montată de Primărie, lângă stația de tramvai, avându-l ca model, inclusiv în zonele intime, pe David al lui Michelangelo. După o viziune atentă și concentrată, una dintre ele îi spune celeilalte, râzând în hohote, cu o savuroasă obrăznicie:

- Măcar are pătrățele!

Daniel Bratu

„FEMEIA. CE ESTE ȘI CE VREA EA?”

FEMEIA

Femeia este-o veșnică șaradă,
Mister ce încă nu e dezlegat,
Un ghiocel sub stratul de zăpadă,
Tezaur ce nu-i încă dezgropat.

Ea este începutul și sfârșitul,
Ba rece, ba fierbinte ca o pară,
Te suie când mijește răsăritul,
Iar la apus, perfidă, te coboară.

E când balsam, când sare pe o rană,
Pădurea fermecată din povești,
E-un labirint, teribilă capcană,
În care lesne-o să te rătăcești.

Femeia, că-i soție sau amantă,
Chiar dacă sunt un strălucit strateg
Și îți oferă-o viață trepidantă,
N-am reușit nicidecum să-o înțeleg!
Valentin David

LA STOP

O vorbă-i spusă, cu temeii:
Nu sta, cu ochii la femei,
Privind spre mândrele picioare.
Doar știi că toate-s... trecătoare.

Constantin Bidulescu

METAMORFOZELE FEMEII

Primăvara e o FLOARE,
Vara - RAZĂ e DE SOARE,
Toamna-i MĂRUL din livadă,
Iarna-i... OMUL DE ZĂPADĂ!

Emil Ianuș

CE ESTE

Femeia-i floare sacră,
Destinul ei, furtună,
Dar dac-ajunge soacră
Devine... mătrăgună.

George Eftimie

CE ESTE FEMEIA SI CE VREA EA

O femeie, prin valori,
Veșnic este un atu,
Dar se-ntâmplă deseori,
Ce vrea ea...să nu ai tu.

Nae Bunduri

SCHIMBARE DE SEX

E lumea astăzi în derivă
Și cum femeia-i pe cai mari,
Discriminarea pozitivă
Atrage mulți veleitari.

George Eftimie

NADA

Stă întinsă pe nisip
Și cu ochii pe un tip:
El - cu multe milioane,
Ea... doar două silicoane!

Elena Agiu Neacșu

FEMEIA

Enigmă e de multe ori;
Ea are-o cheie, asta știu,
Ce e găsită uneori,
Da-ntotdeauna prea târziu.

Tony Andreescu

CE VREA

Femeia vrea iubire
Acum și peste ani,
Când dragostea-i subțire
Se compensează-n bani.

George Eftimie

SFAT UTIL

O femeie, să dezbraci -
De luat aminte,
Trebuie întâi s-o-mbraci
Bine, înainte.

Constantin Bidulescu

CONSTANTIN MOLDOVAN

DIN AN ÎN... PAȘTI!

Sărbătorile Pascale reprezintă chintesența creștinismului. După ce a fost răstignit - răscumpărând, astfel, păcatele omenirii - Iisus Hristos înviază biruind moartea, împrăștiind lumină în sufletele noastre. Este perioada aceea în care fiecare se iartă cu fiecare - cel puțin declarativ! - și nimic nu pare a sta în calea iubirii de semeni și a dorinței de a dăruia, ce cuprinde întreg spațiul carpato-dunărean și nu doar!

Totuși, niciodată nu am înțeles de ce nu reușim să fim la fel pe parcursul întregului an, de ce doar - vorba aia - din An în... Paști devenim mai buni, mai altruști, amintindu-ne de cele sfinte și sperând că Divinitatea ne va răsplăti pentru aceste - mai mult sau mai puțin fariseice! - momente de generozitate și pocăință.

De ce ne lăsăm conduși, în majoritatea timpului, de acea fudulie (marcă neînregistrată a prostiei!) care ne dictează cu cine să vorbim, cu cine să ne întovărim și ne face să uităm, de multe ori, că nu banii sunt cei care te fac deștept, bun și plăcut lui Dumnezeu. La români bisericile sunt pline de sărbători, dar câți dintre noi merg acolo simțind, cu adevărat, chemarea credinței și câți în virtutea unui obicei devenit obișnuință care, printre închinăciuni grăbite, servește mai mult unei socializări de-a dreptul penibile ce nu are nimic de a face cu învățăturile propovăduite prin intermediul sfințelor rugăciuni și cântări.

Prietenul Gheorghe BĂLICI de la Chișinău are o epigramă în care persiflează „râvna” celor ce se înghesuie unii în alții, de obicei în primele rânduri (fără a fi, neapărat, ateii!), pentru a demonstra cât sunt de religioși...

FARISEILOR

La sfânta slujbă, când vă închinați,
Cum stați lipiți ateu pe lângă-ateu,
Nu pot răzbi cei drepți și luminați
Și-abia de mai încape Dumnezeu...

Și pentru că, întotdeauna, m-a amuzat urarea „Paște fericit”, voi încheia într-o notă umoristică, dorindu-vă Sărbători liniștite!

Privind un cal păscând sub lună -
Un năzdrăvan cam nemuncit -
Am înțeles ce vrea să spună
Urarea „Paște fericit”!

Până săptămâna viitoare vă doresc să fiți iubiți, iubind!

(Monitorul de Suceava, joi, 9 aprilie 2026)

MIRELA GRIGORE

(n. 03.04.1963)

PE RÂMNIC ÎN SUS

După Jack Nicholson, alias Petru Ioan Gârda, din portretul de luna trecută, m-am gândit la o alternanță izbăvitoare. Soluția a sărit singură, din rândurile aniversaților. Pentru că râmniceanca sărată de mai sus, poetă, prozatoare și epigramistă în Cenaclul Nigrim, organizatoare de festival umoristic, cadru didactic de îmbucurat mințile elevilor, e o doamnă frumoasă, cu ștaif de Hollywood și are nume de cântec șoptit. Iar armonia se extinde, câteodată peste maluri de Râmnic, în scrierile-i cu scilipici umoristic.

Zbur(d)ând prin poza de grup, impusă de corifeii fotografi Laurențiu Bădicioiu și Vali Slavu la Cetatea de Scaun a Sucevei, ca-n Băncilă la început de veac trecut, așa mi-o aduc aminte din primele dăți, de acum șapte ani. Tot așa a zbur(d)at și timpul de-atunci, prefăcându-și anii în clipe. Șapte ani de-un acasă al umorului elegant, pentru Mirela, de creștere a harului ca o cașă din povești de demult.

La Iași, la Muzeul Unirii, în 2024, laureată a ambelor secțiuni de SCÂRȚ - UMOR, a lăsat încremeniți în scaune pe spectatorii prezenți, laolaltă cu personajele uriașului tablou al Unirii, cu discursul său liber și cu lectura materialelor trimise la concurs. Apoi, la Râmnicu Sărat, a orchestrat și a dirijat cu pricepere, în același mod firesc și singular, Festivalul de umor „Ion I. Pavelescu”, încercând să închege „apele”. Dar „Râmnicul” epigramiștilor și-a văzut, în continuare, de traseul său sărat și non-unitar. Nu din vina Mirelei, evident... La mulți ani!

Daniel Bratu

RONDEL CU SCÂRȚ

Cu scârțu'-i tot un cârâit,
Te faci de răs, cumva ca prostul,
Dar eu, acum, îi știu tot rostul,
Că-n casă-i tot un scârțait.

Vecinii toți au adormit,
Iar eu îl tot dezmierd pe fostul...
Cu scârțu'-i tot un cârâit,
Te faci de răs, cumva ca prostul.

Acum, de-o vreme, eu admit
Că i-am aflat, în fine, costul,
Amantul meu nu ține postul
Și tot ce-a fost, e doar un mit...

Cu scârțu'-i tot un cârâit...

ÎN FAMILIA ÎNSTĂRITĂ

Acasă, soțul e un zeu,
Când are funcții și avere,
Dar să-l ferească Dumnezeu
Să n-aibă „kit-ul” de plăcere.

VALIDARE

În schimbare se reflectă
Doar un adevăr etern:
Guvernarea e perfectă,
Doar când nu avem guvern.

DESCOPERIREA „VERIGII LIPSĂ” DIN TEORIA DARWINISTĂ

Cercetător de meserie,
Un soț haios confirmă asta:
Veriga lipsă-n teorie
E, categoric, doar nevasta.

Mirela Grigore

GRIGORE COTUL
(n. 10.04.1976)

DE POST

Deschid agenda mea de post
Și-n rubrica „Păcate”,
La unele marchez: „au fost”,
La altele: „ratate”.

LEGALIZAREA FERICIRII

Prin actul de căsătorie
Se pune în legalitate
Și se transformă-n căsnicie
Privarea ta de libertate.

PREAMBUL

Sfârșitul lumii-i pregătit
Să vină să ne decimeze;
Mai e nevoie de-un tâmpit
Să-l declanșeze.

VECINA

Timpul liber mi-l ocupă,
Când, pe muzică de-antren,
Îmi închină câte-o cupă
De la... noul sutien!

SEARĂ ROMANTICĂ

Cu șampanie-n pahare,
Am cinat, la lumânare...
A durat „evenimentul”
Până a venit curentul.

CORNELIU ZEANĂ
(n. 12.04.1939)

UNUI CUPLU PROFESIONAL

În al vieții lor amurg,
Dânsul e un... DEMIURG;
Tobă de filosofie,
Dânsa e... DEMI-URGIE!

UNOR MEDICI

Medici mari și cu pretenții,
Pleacă grabnic dintre noi:
Sunt chemați de pacienții
Duși în lumea de apoi.

**MINISTRUL MEDIULUI ȘI
ÎNCĂLZIREA GLOBALĂ**

Clima s-a-ncălzit sinistru,
Bulversând etapele,
Doar când prinde glas ministrul,
Mai îngheață apele...

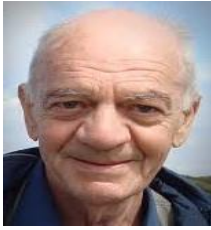
GRIPA...

Ne-am transformat chiar fără vină,
Abandonând străvechi canoane:
E aviară?... E porcina?...
Nici boli nu mai avem umane!

PROIECT DE EPITAF

Viața - veselă ori sumbră -
Mi-o trecui luptând c-o umbră
Ce-a crescut mereu și ea,
De-am ajuns... în umbra mea!

EUGEN DEUTSCH
(n. 26.04.1933)

DIPLOMATUL

Înfruntă tot ce-i greu
Cu inima fierbinte,
Și-i sincer tot mereu,
Dar mai ales când minte!

EFACT RĂSUNĂTOR

Nu cred că faptul este nou,
Dar totuși are importanță:
O știre poate-avea ecou,
Dar zvonul are rezonanță!

EVA...

La capătul lumii rebele,
Lansată în clipa cea fastă,
Pe țărături cu jaruri de stele,
E prima vedetă de „coastă”.

SPORTIV DE ELITĂ

Nu-i lipsește anvergura,
Dar să-nvingă n-a putut:
S-a-ntrecut cu băutura
Și-a... pierdut!

ORIGINALITATE

Un rege, spre-a-și atinge scopul,
Spusese „După noi, potopul”
Azi, unii, neștiind ce-i frica,
Spun țănoși: „După noi... nimica!”

ȘTEFAN BUZĂRNESCU
(n. 21.04.1950)

UNUI ȘEF – DE REVELION

Toți zâmbesc, ciocnesc pahare,
El e trist ca gerul iernii:
Nu mai poate, ca oricare,
Să-și mănânce subalternii.

ARMONIE CONJUGALĂ

Se ajută și se-nvață
Zi de zi și ceas de ceas,
El - la ducerea în piață,
Ea - la ducerea... de nas!

UNUI FOST CELIBATAR

Căsnicia lui târzie,
Cum se vede, n-avu rost,
Căci continuă să fie
Neîmperecheat de prost!

LA SIMPOZIONUL ARHEOLOGILOR

A luat cuvântul iarăși,
Cel al cărui nume-mi scapă:
„Printre noi, stimați tovarăși,
Sunt și unii care... sapă!”

SURPRIZA

Un reclamagiu patent,
Care iscălea „Cu stimă...”
A ajuns în parlament
Susținut de-o... Anonimă.

IOAN FRENȚESCU
(n. 07.04.1949)

LA TRIBUNALUL VASLUI

Răsfoind un pic dosarul,
L-a-ntrebat judecătorul:
- Chiar regreți c-ai dat cu parul?
- Da..., că n-am găsit toporul!

CU BUNE ȘI RELE

Fetele cu tipi isteți
Doar prin cluburi vor să iasă.
Cele mai cuminiți pe-acasă...
Pe acasă... la băieți!

RUGĂCIUNE

M-am rugat, bun credincios,
Și v-o spun pe aia dreaptă:
Sfântul cel mai generos,
De departe-i... Sfântu' -Așteaptă!

O MARE SCĂPARE

Din calendarul cumpărat,
Atent citindu-l, rînd cu rînd,
Cînd cade Paștele-am aflat,
Dar de guvern nu scrie cînd!

CONJUGALĂ

Soața, plină de arțag,
Soțului, nesianos,
Ferm, i-a pus picioru-n prag:
Doamne! Ce picior frumos!

ANDA ANDRIEȘ
(n. 14.04.1963)

FECIORELNICĂ (oarecum zodiacală)

Se expune, bat-o vina,
Mai ceva ca Ciociollina.
Gura lumii o bârfește
Că își caută un... PEȘTE!

EPITAF (pe mormântul unui bețiv)

Doarme-aicea, mort de beat,
Sub o viță așezat!
Însă e nefericit...
Că-n el, vinul s-a trezit!

CRITICII SUNT GREU DE DIGERAT

Al treilea fi-va împușcat
C-așa e moda pe la noi.
Eu, numai, v-am avertizat!
Că azi, deja, trecură doi...

UNUI RESTAURANT DIN IAȘI

Ăst restaurant nu pierde
Mai nimic din ce avea -
Am plătit salata verde
Plus țărâna de sub ea.

OGLINDA VERSUS FEMEIA

Femeia și oglinda se acceptă
Într-un tandem de două antiteze:
Oglinda nu vorbește, dar reflectă,
Dama vorbește făr' să reflecteze!

MIHAI HAIVAS
(n. 06.04.1941)

FRĂMÂNTĂRI LA VÂRF

E poate-un record
Ce-anunță infernul:
Ori cad de acord,
Ori cade Guvernul!

ROLURI ALE SOȚIEI

Pe soț să-l calmeze
Când este nervos,
Dar să-l enerveze
De-i calm și gomos.

PREMIERĂ INTERNAȚIONALĂ

Românii îl au - nu e haz! -
Salariul hibrid, evident:
Jumate se duce pe gaz,
Cealaltă se dă pe curent.

POLITICIENILOR DE TOT FELUL

De critici ei nu se ascund
Și chiar în derâdere-i iau;
Fotolii își țin pentru fund,
Căci scaun la cap nu mai au!

FEMEIE LA MEDIC

Comodă, i-a spus să se facă,
Dar dânsa, mergând către pat -
Convinsă că lui o să-i placă -
Abilă, s-a și dezbrăcat.

TIMPUL ȘI-A PUS AMPRENTA...

GEORGE PETRONE
(n. 14.04.1935 – m. 08.10.2021)

FABULA DE ADIO

- Ești insensibil, josnic și ingrât!
(Așa-mi vorbi mașina de călcat
Pe-un ton mofluz și revoltat, aflând
Că am de gând s-o schimb cât de curând).
...Tu uiți că te-am slujit într-o privință
Cu sârg, devoțiune și credință
Și-atât amar de vreme ți-am călcat
Veșminte, rufe, albituri de pat,
Perdele, scoarțe, cuverturi și pături...
- E-adevărat, dar... mai călcai pe-alături!

POSTUL MARE

Un canon anevoios
C-un conflict (ades patetic)
Între sufletu-mi pios
Si stomacul meu eretic.

TÂNĂRULUI CARE MI-A IRONIZAT AMNEZIA

Îți dau dreptate. În esență,
Sunt cam uituc, e-adevărat,
Dar între noi e-o diferență:
Eu am mai multe de uitat.

LA SPITALUL MILITAR

În saloane, soldăței
Ca-n conservă,
Și-n rezerve, colonei
În rezervă.

FAPT DIVERS ÎN JUNGLĂ

Un zvon cuprinse jungla tropicală:
Râvnind la fericirea conjugală,
Temutul leu decise să se-nsoare
Împins de o iubire arzătoare
Pentru gazela suplă și sprintară
(Intrase bietu-n săptămâna chioară!)
Și, iată că-ntr-o zi, plecă-n pețit...
Așa cum arăta, ferchezuit,
Cu coama-i mare, cum se poartă-acum,
Părea desprins direct dintr-un album.
Să intru în detalii nu m-apuc,
Mai inspirat s-a dovedit Coșbuc
În a descrie cum e la-mpețit
(Vezi a Zamfirei nuntă). În sfârșit,
Eu vă redau doar partea de final:
Gazela, pe-un ton dur, oficial,
Respinse sus-numita tentativă
Având alt mariaj în perspectivă,
Cu domnul Cangur.
- Domnul Cangur, zici?
Dar ăsta nici nu este de pe-aici,
Mugi feroce leul, răgușit,
Și ia să-mi spui, mă rog, ce ai găsit
La individ-u-acesta prostănac,
Cu-o burtă mare parcă-i un doivleac,
Că dacă-l prind prin junglă, praf îl fac!
Gazela râse cinic:
- Burtă mare?
Dar te-ai uitat pe ea... ce pungă are?

VIGOARE

Am ulcer, pietre la ficat
Și-o ghiară-n piept mă-ncearcă încă,
Merg în baston și-s cocoșat,
În rest sunt tare ca o stâncă.

MARIAJ DIN INTERES

Chiar fără falsul atribut
C-aș fi-n catalogări expert,
E cert că el e cam trecut
Și ea e c-un trecut incert.

CĂTĂLINA ORȘIVSCHI

DE-APRILIE

Stă-n miez de adevăr dovada
Că pâine e în toată-ograda,
Căci „cei de sus” au cozonacul,
Noi - lumânarea și colacul.

7 APRILIE - ZIUA MONDIALĂ A SĂNĂTĂȚII

Cum sănătatea e primordială,
Noi precauți cu toții o să fim
Și o să ne tratăm oricare boală,
Căci vrem ca sănătoși să-mbătrânim.

Iar astăzi, când un virus dă târcoale,
Punând Planeta-ntreagă pe prigoană,
Împrăștiind în juru-i groază, jale,
În cor noi toți îi spunem: Piei, Satană!

18 APRILIE - ZIUA INTERNAȚIONALĂ A MONUMENTELOR ȘI SITURILOR

MĂNĂSTIREA PUTNA

În liniști de veacuri, străpunse pe rând
De sunet de toacă, de clopot, de cânt,
La umbră de codru stă Putna de când
A fost înălțată de Ștefan cel Sfânt.

În rugă sihastră, spre cer și lumină,
Cu îngerii ce-i sunt mai aproape mereu
Și în strămoșeasca credință creștină,
Înalță litanii înspre Dumnezeu.

Prin vremi bune, rele, trecut-a, pe rând,
Prin vremi de restriște sau de împlinire,
De când mănăstirii, cu arcul trăgând,
Alesu-i-a Ștefan loc de zămislire.

Văzut-a războaie cu cei ce-au râvnit
Pământul acesta, călcându-i hotare,
Văzut-a boierul, răzeșul venit
Pe câmpul de luptă la Oastea cea Mare.

Pe Ștefan cu ai săi viteji luptători,
Când iama au dat în tătari, otomani,
Cu rugă ajutoru-i-a de-atâtea ori
Să îi nimicească-n război pe dușmani.

Pe Ștefan, când Domnul Isus l-a chemat
În Împărăția cea dreaptă, Cerească,
Lăsând tot norodul preaîndurerat,
La Putna ales-a el să se-odihnească.

De-atunci ne veghează din cer el, de sus,
La Putna ne poartă, spre sfinte altare,
La Ierusalimu-ăstui neam, cum a spus,
Mihai Eminescu, la o sărbătoare.

Vioara vrăjită lung a răsunat
La Putna, prin obcini, prin crânguri și lunci
Când Porumbescu a simțit și-a cântat
Chiar întregii Dacii prezente atunci.

Și-acuma vioara, cu sunet febril,
Îi plânge pe morți, făr' de încetare,
Ce în patru's'unu, pe unu april,
S-au prăpădit sub rusească teroare.

Iar azi, pentru veșnica lor pomenire,
Noi, stând în genunchi, înălțăm rugă iară
La monumentul întru-a lor amintire.
Dragi frați, să vă fie țărâna ușoară!

MIRELA BUTNARIU (*redactor Crai Nou, Suceava*)

FURNICI

Am furnici, stimați prieteni.

Am furnici și, legat de ele, niște muștrări de conștiință cât blocul de cinci etaje în care domiciliesz.

Prima dată când am dat de primele exemplare în bucătărie, am spus să le ignor. Mie îmi plac furnicile și nu am dorit să le fac rău, deci nu le-am dat nici cu spray și nici cu vreo altă substanță care le-ar fi putut face rău. Circulau din punctual A în punctul B și nu mă deranjau deloc.

Până am dat de ele pe borcanul de dulceață semideschis, ba chiar și în interiorul acestuia, constatare care m-a iritat.

Pentru că știam că, dacă strivești vreo câteva, celelalte simt nu știu ce compus chimic degajat de decedate și se țin la distanță, asta am făcut, am omorât vreo două și vreo câteva zile nu am mai văzut picior de furnică prin bucătărie.

Trei zile a durat și minunea aceasta, apoi dumnealor și-au reluat proastele obiceiuri. Însă criminala din mine are conștiință și nu a suportat recidiva, deci nu a mai strivit nimic. Am capturat însă furnică cu furnică și le-am redat naturii, să se bucure de viață. Stau la pândă, aștept ca furnica să se instaleze pe degetul meu și fug în balcon. Stau și capturez furnici pentru că nu vreau să le fac rău.

Și mulțumesc Preabunului că nu mi-a dat purici.

Ăștia îs greu de prins.

FRUMUSEȚI

Dacă nici mesajul ăsta nu e frumos, stimați prieteni, apoi nu știu ce ar putea scrie un tânăr unei doamne ca să o mulțumească...

Eu l-am citit și m-am bucurat: că m-a salutat respectuos, că a scris corect, cât de cât, că este un tânăr bine crescut. Și, dacă nu m-ar fi blocat, i-aș fi cerut numărul mamei lui, să o felicit că are un copil bine crescut, interesat de frumusețile Sucevei.

Între care mă număr.

Sarut mana Mirela!

Eu sunt din Iași. Vreau sa te intreb daca ai vrea sa ne cunoastem? Deoarece vin astazi in Suceava si mi ar face placere sa ne cunoastem sq petrecem timp frumos impreună, sa mi preziti orasul.

FĂ CA BROASCA!

Biroul meu de detectiv se află într-un apartament închiriat la parterul unei scări de bloc. De câte ori vreau să mă relaxez, mă ridic de la masa de lucru și privesc pe fereastră. Așa am făcut și ieri, în jurul prânzului. Arunc ochii și văd un grup de ciutani bătând mingea. Un șut și mingea aterizează sub roțile unui Audi gigea, strălucitor, de parcă cineva i-ar fi lustruit tabla cu ceara albinelor din Manuka. Se aude o frână și șoferul, un șmecher cu ochelari de soare și de valoare, coboară alene de la volan. Face o mutră de superioritate față de ciutani, zâmbește ironic și zice către unul mai mic:

- Bagă-te, mă scârnăvie, și scoate mingea aia murdară de sub iubirea vieții mele!

Puștiul îl privește nedumerit, dar face ce trebuie și recuperează mingea. Șmecherul face doi pași spre portiera mașinii, o deschide și revine cu o acadea în mână.

- Cine vrea o acadea?, întreabă el, în zeflemea.

- Eu, eu, eu!, sar toți cu gura.

- Nu, mă, i-o dau lu' scârnăvie dacă face ca broasca, că are ochi albaștri ca la broaște. Știi mă să faci ca broasca?

- Daaa, răspunde puștiul, cu gura până la urechi.

- Hai, fă, să te văd!

Puștiul se lasă pe vine, își umflă obrajii, bulbucește ochii și țâști! Aterizează cu teneșii plini de praf direct pe capota iubirii vieții șmecherului și mai țopăie de două-trei ori, apoi sare pe caldarâm și o întinde orăcând.

- Băăă!, urlă ăla, disperat. Te distrug, scârnăvie!

Dar nu știe ce să facă. Se învârte pe loc, ca un titirez. Când își revine, dă fuga la portbagaj, de unde se întoarce cu o cârpă albă, imaculată. Trece la lustruit, însă se trezește cu o mașină a poliției în spate.

- Eliberați carosabilul urgent! Nu sunteți la spălătorie!, se aude prin aparatul acustic. Apoi sirena cârâie de două ori.

Șmecherul azvârle cârpa în portbagaj, se urcă la volan și trage pe dreapta, puțin mai în față. Deschide geamul și strigă:

- Cine-o mai cumpăra acadele pentru scârnăvii, de-acuma...!

Hai că m-am relaxat nițel.

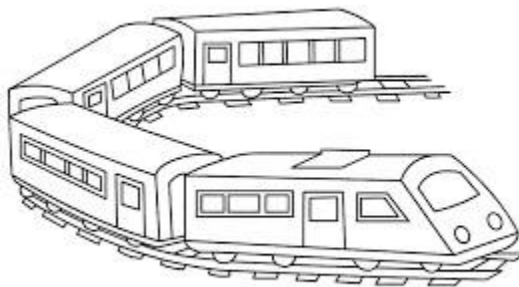

ÎNTR-UN ALT APRILIE

Trenul... zgomotul roților pe șine... parcă trec printre amintirile tinereții mele, pe care le las, rând pe rând, în urmă...

E prima dată când mi se întâmplă în șaptesprezece ani de navetă - a nins atât de mult încât s-a închis drumul. Te aștepti și la asta când ești navetist. Bine, nu în aprilie... Și, dacă tot este să se întâmple, ai prefera să te prindă acasă, dar soarta are alte planuri. Am fost de gardă, o gardă în care am dormit trei ore. Așa că pe mine m-a prins în spital. M-am gândit să rămân la hotel, dar gândul că pisica mea ar dormi a doua noapte succesiv fără mine mă copleșea. Așa că am decis să pornesc în aventura vieții mele - să merg cu trenul. Nu am nimic împotriva trenurilor, dar nu am mai călătorit de șaisprezece ani cu unul. E greu să faci un drum de 75 kilometri zilnic dus - întors. Pe șosea lucrurile sunt mai animate, timpul trece mai ușor. În tren însă ai prea mult timp să îți asculți gândurile...

Ca aventura să fie completă, am plecat pe jos spre gară, cu geanta de voiaj, în care plimb ce mi-e necesar în gardă, pe umăr. Am traversat satul copilăriei mele. Veneam cu bunica - Dumnezeu să o odihnească! - în Pașcani. Pentru copilul de atunci acelea erau zile de sărbătoare. Orașul nu mai este cel de acum patruzeci de ani, dar structura este aceeași. Și gara - gara e tot acolo și e tot aia. E gara în care mi se umplea sufletul de fericire când ajungeam, venind în vacanțe dinspre Iași, pentru că mă apropiam de satul care a fost raiul copilăriei mele. E gara în care mi se rupea sufletul la final de vacanță, pentru că din ea luam un tren care mă ducea din nou spre o lume pe care, pe vremea aceea, nu o înțelegeam pe deplin și în care mă simțeam vulnerabilă fără prezența bunicii. E peronul pe care schimbam priviri furișe cu flăcăii din zonă, întrebându-mă dacă mă considerau drăguță. E o bucată din viața mea. Și dacă astăzi nu ar fi închis zăpada drumul, eu nu m-aș fi întors niciodată la ea. E alb câmpul. Asemeni zăpezii se așterne uitarea și pacea peste toate. Dar uneori amintirile năvălesc pe uși ale sufletului care păreau ferecate. Trebuie lăsate să zburde înainte să le închidem la loc. Și încă ninge...

RONDELURI PE NIVELURI

ULTIMA NINSOARE

Iubirea mea, sunt vișinii în floare -
Sărută-mă sub albul nesfârșit.
Îi scutură Aprilie, ninsoare...
Stârnește vântul, seara,-n asfințit.

Doar greierii se-aud în depărtare,
Pe două voci în cri-cri, amețit.
Iubirea mea, sunt vișinii în floare -
Sărută-mă sub albul nesfârșit.

Iți amintești? Aproape întâmplare
Prezența ta, a mea... Cât ne-am iubit!
Ningea cu flori de vișin, ceruit,
Privea tăcută luna zâmbitoare...

Iubirea mea, sunt vișinii în floare.

Sanda Nicucie

RONDEL CERTĂREȚ

Îi cert pe-acei poeți de plastic
Ce văd realul prin vizor...
Ei n-au o scamă de umor
Și, nicidecum, un ochi sarcastic.

Tărâmul lor e trist, bombastic,
Lipsit de orișice fior.
Îi cert pe-acei poeți de plastic
Ce văd realul prin vizor.

Învinși din start, mimând gimnastic,
Doar îngeri plâng în versul lor,
Dar niciun susur de izvor...
Cât gându-i liber și elastic,

Îi cert pe-acei poeți de plastic.

Janet Nică

RONDEL INSOMNIAC

Mă culc și casc, dar somnul nu se leagă,
Mă-ntorc și-apoi din nou mă răsucesc
Și-atâtea gânduri negre-mi răbufnesc,
Să joace tontoroii noaptea-ntreagă.

Ca într-o piesă cu un iz burlesc,
Mă rog la pernă să mă înțeleagă...
Mă culc și casc, dar somnul nu se leagă,
Mă-ntorc și-apoi din nou mă răsucesc.

Simt o pornire sadică, pribeagă
Să fac ceva..., un zid să construiesc,
Că planuri am în cap de-nnebunesc,
Dar... sună ceasul și adorm, beteagă,

Mă culc și somnul, în sfârșit, se leagă!

Silvia Horga

CÂND M-AM ÎNTORS, ERAI PLECATĂ!

Când m-am întors, erai plecată
Să paști din iarba nimănu,
Și mi-a născut un brav cucui
Această ușă minunată,

Am dat un cap în ea, deodată,
Nervos că-amorul uite-l, nu-i,
Când m-am întors, erai plecată
Să paști din iarba nimănu,

Și am rămas cu-o devotată
Durere -n cot când îmi descui
Dulapul cu-amintiri tehui
În care-mi zaci, decolorată...

Când m-am întors, erai plecată!

Florin Rădulescu

SONETE PE-NDELETE

WEEK-END CU IUDA

(sonet de comis-voiajor)

E vineri dimineța și atât
Aș vrea să spun, să-nchei aici, pe loc,
Extazul melancolic și urât
De-a mă deda lamentului ad-hoc.

N-am chef de week-end, nu-mi doresc decât
Să nu aud hlizeli de dobitoc,
Manele noi cu bocet vechi din gât
Și nici promoții: „sfârșit”, nici prețuri: „poc”.

Pe-un loc ferit și cald aș da oricât,
Sub creangă de măslin, ca un prooroc
S-adorm, ieșind din omul doborât
De griji, ce sunt, de plan și de soroc.

În Ghetsimani, ziua-i la-nceput
Și-aud din cer: „Azi ce-oi fi mai vândut?!”

Daniel Bratu

SONET DE PAȘTI

Acum, în zi de mare sărbătoare,
Când îndreptăm spre cer priviri senine,
Îi cheamă pe creștini, să se închine,
Iisus cu taina-i binefăcătoare.

În armonii de muzici bizantine,
Când merii și cireșii dau în floare,
Se înnoiește, -n gânduri, fiecare,
Lăsând în urmă tot ce n-a fost bine.

Revin, din țări mai calde, rândunele,
Iar noi, purificați de cele rele,
Păstrând în inimi tot ce am visat,

Zâmbim vieții, acceptând destinul,
Rostind apoi, curat, ca tot creștinul:
E-adevărat, HRISTOS A ÎNVIAT!

Constantin Moldovan

MI-AM TRAS NEVASTĂ TÂNĂRĂ...

Mi-am tras nevastă tânără, frumoasă,
Și din profil, din față, și din spate,
Cu mâini și cu picioare delicate,
Deci am o capodoperă în casă.

Firește că muncesc pe deșelate,
Să-i cumpăr lucruri splendide, de clasă,
Căci o iubesc teribil și îmi pasă
De vrerea ei, chiar de mă-ngrop în rate.

Parfum Chanel și rochii ca-n serai,
Și mii de lei la cele ce o tund,
Și genți de lux, dar cel mai mare bai,

Ce mă stresează astăzi, nu v-ascund,
E că ea vrea vacanță în Dubai,
Iar pantalonii mei sunt rupți în fund.

Petru Ioan Gârda

DESCOPĂR BRUSC FEBRILA RUGĂCIUNE

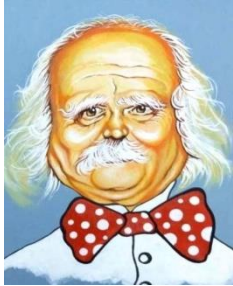
Descopăr brusc febrila rugăciune -
Râvnitul pai la malul unui râu,
În care peștii-noată în desfrâu,
Prin valuri cu nuanțe de tăciune.

Ades păcatul, ca neghina-n grâu,
Dădea din coadă-n cerebel să sune;
Voia, morbid, să intre-n acțiune,
Căințele să mi le țină-n frâu.

Îmi țipă-n vene-acut zădărnicia,
La clinica părerilor de rău,
Acolo unde, prinsă în fobia

Popasurilor între rai și hău,
Mai sper la harul Tău, ca Ieremia,
Cu sufletul pe piscuri de Rarău.

Camelia Ardelean

FUGA DE BACH (continuare) (un roman mititel)

14

Hanibal se așează timid pe marginea patului său. Patul acesta era ceva mai mic și nu avea baldachin. Avea picioarele ușor curbate, decorate cu intarsii din vișin dulce și sicomor într-un stil Louis XV combinat cu puțin Renaissance.

- Ești scriitor?, întreabă omul cu ghiuluri.
 - Da, mai precis poet.
 - Am mai cunoscut, cândva, un poet. Era tare simpatic, dar cam bețiv. Se numea, pare-mi-se, Costică Bodler - Coțofănești. Mi-a dat și o carte cu dedicație. Cartea avea un titlu cam spurcat, dar era hazlie. Dacă îmi amintesc bine, titlul ei era „Mirosul părțului de părș”. O am și acum acasă, alături de cartea de telefon, pe măsuța de lângă tronul intim. Dumneata ai scris vreo carte?
 - Am scris mai multe, dar n-am publicat niciuna.
 - De ce?
 - Pentru că n-am găsit sponsori. Pe Costică Bodler - Coțofănești îl cunosc și eu. L-a sponsorizat un traficant de țigări.
 - Ai vreo carte mai simpatică pe care ai vrea s-o tipărești ?
 - Desigur. Volumul de sonete „Orgasme lingvistice” este teribil.
- În acest moment sună telefonul. Omul cu ghiuluri îl părăsi și începu o interesantă conversație.

15

- Alo! Tu ești? Sunt bine mersi. Stau de vorbă cu un poet care are orgasme lingvistice. Cum să retrogradăm? Nu se poate. Cumpără urgent două meciuri. Se vor supăra pariorii? N-au decât! Lasă că le trece. Eu mai stau vreo două zile pe aici și ies. Aici e bine. E mai liniște decât acasă. Oricum, cumpără judecătorul. Bine, bine, cumpără trei judecători. Procurorul cât face? Numai atât!? Vezi că săptămâna viitoare jucăm la Baia - Mare. Ai grijă ce faci că ăia se lasă greu. La revedere!

Omul cu ghiuluri puse telefonul jos și-i spuse lui Hanibal:

- Am cunoscut și eu o femeie care avea orgasme lingvistice. Era profesoară de limba franceză. Din cauza ei am pierdut meciul cu Rapid, dar nu-mi pare rău.

Ușa se deschise brusc și gardianul zise:

- În schimb, nouă ne pare rău, dar trebuie să vă eliberăm. A venit ordin de sus.

Omul cu ghiuluri își luă doar telefonul și ieși maiestuos. În trecere, îi zise lui Hanibal:

- Nu știi dacă data viitoare te mai găsesc aici. Oricum, dacă ieși mai repede, vino pe la mine. S-ar putea să te sponsorizez. Chestia cu orgasmele m-a dat gata!

(va mai fi)

Mihai Frunză, romancier

EPIGRAME-N (BALAN)SOARE

DE PAȘTI

De Paște, sunt cuminte și smerit,
Dar, când vecinul, dimineața-mi spune,
C-o voce dulce, "Paște fericit!",
Presimt că mă trimite... la pășune!

Janet Nică

CONJUGALĂ

Nevasta-i la un pas de crimă,
Că am primit o anonimă
Și ce-o împinge la omor
E c-am primit-o-n dormitor.

Florin Rotaru

SENTINȚĂ

În procesul de partaj,
Astfel a decis instanța:
El ia vila cu garaj,
Ea păstrează doar distanța.

Stelică Romaniuc

SECHELE DIN TRECUT

Pe soața mea o tot găsesc
Cu un amic ce-i plin de bani,
Da-i greu s-o dezobișnuiesc...
I-a fost nevastă patru ani!

Grigore Cotul

DE CE NU SE MAI RIDICĂ ȚĂRANII?

Pe uliță, târându-se pe-un cot,
Să se ridice, chiar că nu mai pot:
Ion, de dările ce vin în val,
Iar Stan, de-atâta... spirt medicinal.

Georgică Manole

REVANȘĂ

Furau haiducii de la bogătani
Și prada o-mpărțeau la cei sărmani,
Azi, dă Guvernul prada înapoi,
Plus șapte piei, dobândă, de pe noi!

Laurențiu Ghiță

LA SERVICIU, DUPĂ PAȘTE

Eu vin, când vacanța e gata,
Cu drobul - finețea mătăsii,
Cu carnea de miel, de la tata,
Iar șefu' cu paștele mă-sii!

Petru Ioan Gârda

CONSOLARE

Economia ne moare,
Pentru treabă n-avem os,
O singură consolare
E c-a înviat Hristos.

Constantin Mândruță

EXCEPȚII

Toate costă, preț au toate,
De la scutec la sicrie,
În justiție, se poate
Câte-un preț... să se prescrie.

Axente Iuga

PATERNITATE

„Că voi fi tată-n primăvară,
Mă bucur mult", i-a spus soției;
El nu știa, a câta oară,
Că-s autorul bucuriei.

Tony Andreescu

O ROMÂNCA-N OCCIDENT

Să adune bob cu bob,
Mândra și-a găsit fain job:
Șade goală în vitrină
... Zi lumină!

Victor Bivolu

UNUI EPIGRAMIST, ÎMPĂTIMIT AL LUI BACHUS

El, un mare băutor,
Se „adapă” des cu țoiul
Și golește,-așa, butoiul -
Da-l iertăm, c-are... umor!

Elena Neacșu

VIAȚA, ÎN MARE...

Colacul-acela de salvare
A fost benefic pentru mine,
Că el n-a mai putut susține
Pe soacra ce-o purta pe mare.

Ion Micuț

AM FOST SLUGĂ LA DOI STĂPÂNI

Socrii mei bogați, cu stare,
M-au cam stăpânit mereu
Și-au murit în ziua-n care...
Nu mă stăpânisem eu!

Nae Bunduri

MARE SUPĂRARE

De Paști, când totu-i plin de har,
Am spus c-aș vrea s-ajung primar
Și-atunci, ca arși, imediat,
Amicii m-au... încondeiat!

Janet Nică

COTIDIANĂ

Când, purtat de câte-un gând fugar,
Mai visez la cioara cea din par
Și dorința-n sufletu-mi dospește,
„Vrabia” din mână mă ciupește.

Florin Rotaru

SPIRITUALITATE

Trăim, paradoxal, sceneta
A unei vieți în plin tumult:
Cu cât s-a încălzit planeta,
Cu-atâta ne-am răcit mai mult.

Stelică Romaniuc

REGRET

De la căsătorie, m-am luptat
Să fie ea privită foarte bine,
Dar sincer spun: de nu m-aș fi-nsurat,
Aveam și eu... imagine de sine!

Grigore Cotul

PICANTERII AMOROASE

Când merg la vecina, să facem amor,
Îmi spune lasciv, stăpânindu-și oftatul,
Să stingem luminile în dormitor,...
Că, Doamne, ce scump e, de ieri, kilowattul!

Laurențiu Ghiță

PAȘTE FERICIT!

Mă întreb, acasă, lângă bar,
Ca un bun creștin ce vreau a fi:
Oare, dacă sunt pensionar,
Pot sărbători și-a patra zi?

Petru Ioan Gârda

EXISTĂ MIRACOLE

Vecinul meu, cel surdomut,
Atunci când m-a-nșelat muiera,
Fiind șocat de ce-a văzut,
A rupt tăcerea!

Grigore Cotul

ÎNGRIJORARE

Privind adesea la morminte,
De ani de zile meditez:
Să n-o ia soacra înainte,
Că nu am bani s-o-nmormânteț.

Petru Ioan Gârda

LA PENSIONARE

Adio salariule - gras,
(La negru) cu prime frumoase,
De-acum voi primi, cu extras,
O pensie-n...piele și oase.

Axente Iuga

ZIUA CĂRȚII. PENTRU COPII

Absolvent de cazinou
Cărților le știe rostu',
Pe copii acum, mai nou,
Îi învață POPA PROSTU'.

Tony Andreescu

SLUGĂ LA DOI STĂPÂNI

Așa-i românul prin destin,
Ca el nu vezi, să dai cu tunul;
Vrea doi stăpâni... c-ar fi puțin
Să fure numai de la unul.

Nae Bunduri

ALEGERILE, DEFINIȚIE

Dacă vrei să-mi știți părerea,
Când alegeri sunt, socot
Că, de fapt, e ÎNVIEREA
Morților ce merg la vot.

Janet Nică

NOROCUL... INOCENTULUI

Sunt conștient că m-a salvat
Și-i port recunoștință vie,
Fiindcă nu a acceptat
Când am cerut-o de soție.

Florin Rotaru

UN REGRET

Îmbătrânesc și-mi este frică -
Un sentiment trăit cu toții -
Că pensia nu se ridică
La cât și-ar fi dorit nepoții.

Stelică Romaniuc

PORNIRE PĂTIMAȘĂ

Cum își dorea să o sărute,
Fiindcă o iubea enorm,
La cinema, pe nevăzute,
I-a pus la gură cloroform.

Grigore Cotul

DILEMĂ

Mergând pe la vecine să citesc,
Lectura se blochează, nu știu cum,
Când alt capitol ele își doresc,
Iar eu gândesc deja la alt volum.

Laurențiu Ghiță

UNUI CHIRURG

De plicuri n-are el pretenții -
Salariu-i este chiar decent,
Primește, însă, mici atenții:
O casă, un apartament...

Petru Ioan Gârda

MEDITAȚIE, DE PAȘTI

Și coaja ouălor e bună,
De Paști, când totul e sub vrajă,
Dar, la alegeri, peste-o lună,
Mi-e teamă c-o luăm... pe coajă!

Janet Nică

LA ANIVERSAREA SOACREI

De ziua ei îi fac urări
Și-i duc un tort cu lumânări,
Dar nu le-aprind atunci pe toate,
Aștept, că cine știe, poate...

Stelică Romaniuc

SOARTĂ

Ne întâlneam pe înserate
La ceas, la Universitate,
Și de trei luni sunt soțul său,
Ce vasăzică ceasul rău...

Florin Rotaru

DOSAR PENAL... LITERAR

Deschid un proces la o crimă -
Poetul, scriind parodia,
În fapt - siluit-a o rimă,
În drept - a ucis prozodia.

Axente Iuga

ARMONIE ÎNTRE VECINI

Când unii urlă noaptea-n bloc
Sau cântă beți spărgând pahare,
El nu e deranjat deloc
Că-și dă manelele mai tare.

Stelică Romaniuc

NASUL

Condus fiind de-un curios,
Să-i fie oare asta boala?!-
Se bagă, el având miros,
Pe unde nu îi fierbe oala.

Tony Andreescu

EFECTUL EXCESELOR

Sufăr, de mai mult de-o oră,
De-o durere inghinală...
Mi s-a rătăcit prin floră
Fauna intestinală.

Grigore Cotul

EU ȘI „JUMĂTATEA” MEA

Voi duce-o viață ca la carte
Cu „jumătatea” ce-am sedus-o,
Că ce-i al meu e pus de-o parte...
Dar uit mereu pe unde-am pus-o.

Nae Bunduri

SFAT

În fața unui șef din România
(Cu-atât mai mult de-l știi că-i un satrap),
Să-ți scoți, când îți vorbește, pălăria...
Și,-n general, cam tot ce ai în cap!

Laurențiu Ghiță

RATARE

Și-a măturat rivalii, și-i pe post
De senator - figură ștearsă, fadă;
Păcat, amicii spun că ar fi fost
Un excelent măturător de stradă.

Petru Ioan Gârda

PENTRU PAȘTI

Mărfuri, din exces de zel,
Scumpe-s de ne-ndoaie,
Cumpărăm la târguri MIEL
Dar plătim PREȚ...OAIE.

Axente Iuga

BUNA VESTIRE

E sărbătoare, așadar,
Și este dublă pentru mine:
Pe lângă cea din calendar,
Aflai că soacra-mi nu mai vine.

Tony Andreescu

LA BĂTRÂNEȚE

Eu nu-mi regret deloc etatea,
Căci mi-am iubit și-mi voi iubi,
O viață-ntreagă „jumătatea”...
Și-un „sfert” în fiecare zi.

Nae Bunduri

NOTA BENE!

Destinul nostru-i tras la sorți,
De-aceea, spun și nu ezit:
Cristos a înviat din morți,
Românii nici nu s-au trezit!

Janet Nică

ASCEZĂ

Când o ispită dulce, femeiască,
Îmi iese-n drum c-un evident motiv,
Mă rog la Dumnezeu să mă-ntărească,
Dar iau și o Viagra, preventiv.

Florin Rotaru

SĂ NU ARUNCĂM CU PIATRA

Poate pare o surpriză,
Dar sunt mulți de la putere
Care știu ce-nseamnă criză...
De la pietrele din fiere.

Grigore Cotul

PERSPICACITATE

Sculptorul, având răbdare,
Doamnei îi aflase gustul
Și-i făcu statuie mare...
Doar să-i dezvelească bustul.

George Eftimie

UNEI DIVE TUNATE

Și-a schimbat aspectul, pas cu pas,
Și-o mai face, este hotărâtă;
Caracterul, sigur, i-a rămas,
Diferența e că-i mai urâtă.

Petru Ioan Gârda

DRAGOSTEA UNEI FETE

Când a simțit mii de fiori
Și-amorul a descoperit,
A-mbobocit, a înflorit
Și-a rezultat... copil din flori.

Cătălina Orșivski

FLORENTINA LOREDANA DALIAN

EN GARDE! –

**LU' TANTE URSULA,
CU PICĂTURA**

Stimată doamnă care dai după noi cu sfaturi, vă rog să-mi permiteți să azvârl și eu cu unul în domnia voastră cea atotputătoare de grija neamului înfrigorat până la criogenare, despre care multe-aș avea să vă spui, dar tac. Dar înainte de-a tăcea, îmi voi lua permisiunea să vorbesc, adică să scriu, să vă spun cum am trăit eu treaba cu economia la energie și apa rece, *că caldă* de unde? C-am dat în bâlbâială și-n cacofonie când am auzit că trebuie să mă spăl numai de Paști și de Crăciun și să mai pun o pătură pe mine, cum bine și înțelept ne sfătuia împușcatul (a mai fost un înțelept înaintea dumneavoastră, așa să știți! E drept că n-a scăpat neșifonat de atâta înțelepciune).

M-am născut în București, dar am trăit la țară, treabă care nu se prea pupa cu trei dușuri zilnice, acum juma' de secol, ci doar cu o copaie cu apă scoasă dintr-o fântână cu apă sălcie, și aia din când în când. Ceea ce nu înseamnă că eram nespălați, dar nici spălați foarte, că praful și noroiul erau ingrediente nelipsite în jocurile de copii crescuți fără tabletă și alte „divaisuri”.

Mai târziu, când m-am dus la liceu, unde am stat în internat, la oraș va să zică, am devenit expertă în a mă spăla cu jumătate de litru de apă (rece!), strâns cu grijă într-o sticlută pe care o procuram cu greu. Turnându-mi apa cu picătura pe ici, pe colo, prin părțile esențiale, jinduim după albia de-acasă, care, acum, mi se părea un adevărat jacuzzi. Măcar din fântână puteai scoate câtă apă vrei, așa sălcie cum era. E drept că vinerea ne

dădeau la cămin apă caldă, vreo două ore, seara. Și parcă văd cum ne înghesuim ca oile în staul să prindem un loc la duș, vreo 50 de fete de pe două paliere. Ba încă ne mai și luam la hartă în cazul în care constatam că vreuna se lăfaie peste limita regulamentară de fix 2,4 minute. Mi-am și uitat de vreo două ori ceasul la duș, că mergeam cu el să cronometrez. Prima dată mi l-a adus un suflet milostiv, a doua oară n-a mai fost să fie. Uneori se-ntâmpla să scape pe conductă - din greșeală - apă caldă dimineața. Profitam de ocazie și mă spălăm, inclusiv pe cap, apoi ieșeam afară cu părul ud, dar nicio problemă, se usca el în clasă, pe parcursul celor 6 ore de studiu. Noroc că tineretea își are atuurile ei, m-a apărât Dumnezeu de probleme și pe la cap și pe la ovare.

M-am făcut mare și chiar am luat la facultate, în capitală, deh! Dar nici pe-acolo nu se prea inventase apa caldă, adică s-o fi inventat ea, dar noi făceam economie. Într-o vreme, m-apucase un elan sportiv, alergam din Regie până sus la Automatică, în Politehnica nouă, și înapoi. Dar cum alergarea presupune implicit transpirație, până la urmă am renunțat, că ori trebuia să rămân nespălată, cu transpirația uscată pe mine, ori să mă spăl cu apă rece ca gheața, ori - cum mi s-a întâmplat de vreo câteva ori - începeam dușul cu apă caldă și îl sfârșeam cu rece, asta dacă nu preferam să rămân cu săpunul pe mine. Oricum, devenisem expertă în dușurile cu apă rece, din practica agricolă, de la Jegălia, unde apa caldă chiar nu se inventase. Dar acolo, măcar era rece din belșug. Și dacă s-ar fi oprit la robinet, aveam Borcea aproape. În care, la cât de murdară era, nu s-ar fi zis că te speli, dar măcar puteai trăi cu această iluzie. Ce dacă era octombrie? La cămin, în marele București, se oprea chiar și apa rece. Într-o noapte, moartă de sete, n-am mai rezistat și am băut apă din vaza florilor,

erau niște zambile superbe și băloase, cărora le mulțumesc și acum că m-au salvat de la deshidratare, nebând ele toată apa din glastră.

În fine, am dat numai câteva exemple din multitudinea care s-ar fi putut da, ca să înțelegeți că eu nu mă spariu de metodele abracadabrante propuse de dumneavoastră, la o adică aș fi în stare să reînvăț să mă spăl cu juma` de litru de apă, să mă refreșez în apă rece și chiar să beau apa de la flori. Pe dumneavoastră, în schimb, și pe neamurile dumneavoastră crescute în puf, nu vă văd neam reușind asemenea performanțe. Eu da, aș putea, dar vreau să vă spun, doamnă, că nu vreau și mi se rupe de picătura economisită de mine pentru salvarea Planetei! Nu, nu sunt o risipitoare, nu arunc niciodată apa care mai e bună de băut, nu-mi țărâie niciun robinet pe nicăieri și nu las apa să curgă fără rost, nici gazul sau lumina să meargă degeaba. Ba încă mi-am pus și becuri cu led, mult înainte de sfaturile dumneavoastră prețioase. Dar n-am să-mi mai cronometrez niciodată statul la duș, ba dimpotrivă, dacă am chef să scriu un roman în timp ce curge apa caldă pe mine, fiindcă asta mă inspiră, așa voi face! Mi-am câștigat dreptul acesta în toate diminețile în care ieșeam în gerul iernii cu părul ud, fiindcă nu aveam apă decât dimineața, că n-aveam uscător de păr și nici nu-mi permiteam să întârziu la ore. Și nici n-am să-mi mai stric ochii, și așa stricați, buchisind la lumânare. Dar n-am nimic împotriva să economisiți dumneavoastră și picătura mea și kilowatul meu.

Așa cum n-am să stau la 19 grade în casă, când mie și la 22 mi-e frig. Am stat destul. În studenție, în căminul P1, iarna ne ieșea abur pe gură și uneori deschideam fereastra ca să încălzim camera. Umblam îmbărcate în molton, arătam ca niște extraterestri și ni se vedeau numai ochii. Despre frigul din sălile de curs și din laboratoare, nu mai spun! Am tremurat

atunci cât pentru salvarea a zece planete. A, dar trebuie s-o mai spun și pe asta. În anul I, cum stăteam la parter, am avut o inundație care a produs umezeala pereților lângă care dormeau două dintre noi, cele din paturile de jos. Am rugat imbecila de administratoră să ne lase cu un reșou mic să mai uscăm ce se putea usca, ne-a dat acordul, iar a doua zi, la controlul oficial (că erau dese, făceam economii, da?), n-a mai recunoscut și ni l-a luat. Eu, fire mai rezistentă, n-am tras-o de la mucegaiul format decât vreo trei săptămâni. Mă văd și acum învățând pentru examen, la masă, cu geaca pe mine, gluga în cap, fularul la gât și un prosop în poală pentru suflat nasul (nu mai făceam față cu batistele). Dar cealaltă colegă a avut o tuse cumplită timp de vreo 3 luni de zile. Așa că, scutiți-mă! Dar iarăși n-am nimic împotriva să economisiți dumneavoastră și gigacaloria mea! Faceți ce vreți și economisiți cât poftiți! Dar nu mai dați cu oiștea-n gard! *En garde!*

Slobozia, Ialomița, acum niște ani, pe apa sâmbetei

DIN CELEBRELE DUELURI („MAESTRUL ȘI TEODORA”)

PETRU-IOAN GÂRDA

RĂTĂCIRE

O, cât urâsc fatidica distanță
Întinsă între tine și castel!
Te-am așteptat cu ceai de păducel,
Cu miere, biscuiți și cu... speranță!

Am comandat parfumuri la Chanel
Cu bani luați... dar n-are importanță,
M'en fiche de bani, în ultimă instanță,
Eu nici nu mă mai uit în portofel!

Să nu mai vii aici când vezi că plouă,
Te-ai rătăcit, cu toate că ți-am scris
Că stau lâng-un butic ce vinde ouă...

De vii cumva din nou, să știi precis
Că bojdeuca e pe colț, la nouă,
Castelu-i lângă ea, la 9 VIS.

TEODORA PASCALE

ȘTERGE-MĂ DIN LISTĂ!

Am îndurat supremă umilire
Pân' ce acasă am ajuns, din nou -
Eram Marilyn Monroe, jos la Metrou,
Cu fusta-n cap, pășind pe-aerisire.

Mă urmăreau, bacovian ecou,
Baudelaire și un golan - o nălucire,
Ploua copleșitor, fără oprire -
Eu, udă, alergam într-un sacou.

Acasă, apă și curent lipseau,
Pisica mă privea înspăimântată -
Vecinii, se-auzea cum se hlizeau.

Iubite, să te-ncurci cu altă fată;
Un ceai de păducel aș vrea să beau,
Dar la Castel eu nu mai calc vreodată!

DIN CELEBRELE DUELURI (DAVID ȘI TEODORA)

DAVID VALENTIN

TEODORA PASCALE

NU AM S-AJUNG PRECUM SOCRATE!

Eu n-am de gând s-ajung precum Socrate,
Să beau cucută, într-o pușcărie,
Nu vreau nici o Xantipă de soție,
O mătă ce atacă pe la spate.

Eu beau vârtos și vin, dar și răchie,
Nu-s filozof, dar știu puțin din toate:
Eu n-am de gând s-ajung precum Socrate,
Să beau cucută, într-o pușcărie.

Aterizai în pat, pe înserate,
La o pisică ce-o chema Mărie.
Mi-ai spus că-i grea, acuma mi-e soție
Și-apoi, că e copilul lui Stamate...

Sunt calm, nu vreau s-ajung precum Socrate!

MOTANUL PERFECT

Eu cu motanul Cheshire m-am cuplat,
Fiind de al său zâmbet cucerită
Și de magia sa neîntâlnită:
Apare și dispare brusc din pat.

În felul ăsta, sunt mai ocrotită
De vine prea devreme-al meu bărbat;
Eu cu motanul Cheshire m-am cuplat,
Fiind de al său zâmbet cucerită.

Nici draga Alice nu a obiectat -
În Wonderland povestea-i isprăvită -
Aveam, ce-i drept, cucuta pregătită
Dar nimeni, încă, nu m-a supărat...

Eu cu motanul Cheshire m-am cuplat!

DIN CELEBRELE DUELURI (DOI ÎNTR-O ARCĂ)

DANIEL BRATU

RONDEL DE UNU MAI

Eu cred c-o să mă uiți, de unu' mai frumos și tânăr îți va bate-n poartă, bolborosind la balalaica spartă mai bine decât mine „hai di hai...”

Sau un hai...ku-n ureche, mai cu artă, de-ți va șopti, sub umbra de bonsai, eu cred c-o să mă uiți, de unu mai frumos și tânăr îți va bate-n poartă.

Dar până-atunci, atât îți spun: Davai! Precum soldatul rus la Marea Moartă le cere votca sfinților din rai,

așa și eu, vreau cana fără toartă cu bere, mici, muștar. Iar dacă n-ai, mă duc să defilez cu o pancartă.

Eu cred c-o să mă uiți de unu mai...

SANDA NICUCIE

E UNU MAI?

Să înțeleg că este unu' mai... frumos și tânăr și la mare artă? până-l găsec, de azi, din poartă-n poartă voi bântui să-i strig: „aici erai!

Departa ne ținu cumplita soartă de lugu-lugu-n umbre de bonsai”. să înțeleg că este unu mai, frumos și tânăr și la mare artă?

Atât îți spun: mai bine nu-mi spuneai! până-l găsec voi fi și-anume... moartă la gândul că-mi va spune „hai di hai”,

și eu m-oi duce atârnând de-o toartă. Iar de nu-ți scriu, e că mă simt ca-n rai... așa că astăzi, vrei, nu vrei, mă iartă!

Doar ce-am aflat că este unu mai...

MATEMATICA ONLINE
Cum afli necunoscuta

DIN NOI CELEBRE DUELURI (DAVID ȘI CAMELIA)

DAVID VALENTIN

MATEMATICĂ APLICATĂ

Îți mulțumesc, acum m-am liniștit!
Fobie am de-obiectele tăioase,
În șură sunt și sape, sunt și coase,
Dar nu mă așteptam și la cuțit.

Ai creier, dar și forme generoase,
Ba te pricepi grozav la socotit.
Ai apetență mare la iubit,
Pe blănuri de jivine fioroase.

Tăticul tău, chiar violent din fire,
Aș vrea să cred că nu ne ia ostatici,
Văzând că exersăm la înmulțire,

Cu mult elan, exact ca doi sălbatici.
O să ne creadă, totuși, cu uimire,
Căci nu e priceput la matematici.

CAMELIA ARDELEAN

TALENT LA LIMBI

De matematici dacă ni se-apleacă,
O dăm pe limbi, există o grămadă;
Le folosesc adesea ca pe-o spadă,
Atuncea când vr'un hâtru mă provoacă.

Nu fac de măiestria mea paradă,
Dar nu am mintea-n dungă sau opacă,
Ori creierul pe moațe, cât o bacă;
Abia așteaptă mulți să se repeadă.

Captură-aș fi, perfectă, pentru unii,
De n-ar fi tata apt să mă păzească,
Să apere tot ce mi-au dat străbunii

În gena mea de foc, ardelenească,
Dar boii de la marginea pășunii
Nu-i va lăsa-n tarlăua mea, s-o pască.

DIN ALTE CELEBRE DUELURI („CASCADORII MODESTIEI”)

ION DIVIZA

*EPISODUL X
(cum e pixul, și pistolul)*

VOI, ĂȘTIA CONSACRAȚI...

Ca niște veritabili monștri sacri,
Pe noi, novicii, ne intimidai,
Căci prea curând năravul vă schimbați
Și va prefaceți clar în monștri... acri!

EȘTI GOSPODĂROS!

Deja, eu văd, te-ai deșteptat,
Ai pus și varza la murat,
Căci operele tale, toate
Erau, de când le-ai scris, murate!

GÂRDA, ZARZAVAGIUL

Bunul meu prieten literar
În Cătina sa e grădinar;
A-ncercat să fie și-n Olimp,
Însă e doar pierdere de timp!...

DEFECT ȘI EFECT

Leguma asta le priește
Doar unor muze din Parnas;
Pe Gârda însă-l otrăvește
Și-i ies glumițele pe nas!...

FIECARE TIGVĂ CU CONȚINUTUL EI!

Semințe geniale-ncap,
Petrică, nu în orice cap:
La tine e dovleac uman,
La mine însă-i de... Titan!

PETRU IOAN GÂRDA

AI DREPTATE, DACĂ TE REFERI LA
DUELURI

Că-s numai monstru, că sunt sacru,
Acidul meu e-atât de tare
Și-s uneori atât de acru,
Că-mi fac rivalul varză... moare!

MAI MULT!

Deși ești printre cei isteți
În rândul „literarilor”,
Să nu-mi vinzi mie castraveți,
Că-s tata grădinarilor!

ÎN OLIMP AM PROBLEME

Spre-a depăși, acolo, criza,
Am combinat legumele,
Scoțând un soi mai nou – „Diviza”;
Păcat că nu-i ies glumele.

N-AM CU CINE...

Cultiv, în sera mea, dovleci de fițe,
Ce fac semințe geniale, zău,
Iar tu le spui, cu mintea ta, glumițe...
Atâta poate dovlecelul tău.

TITAN...

De-aceea nu ești, în duel,
Cu replicile prea buiestru:
Eu cred că ești un roboțel
Sau, Doamne ferii, extraterestru.

INTERVIU VOIOS DE MARMACIST

ADRIAN JUNGHINĂ (A.J.)

Dristor, București

DANIEL BRATU (D.B.)

Holboca, Iași

în dialog cu

Ca să iasă interviul spumos, n-aveam voie să-l prind pe Daniel Bratu relaxat. Așa că am mers la el acasa pe la 7 dimineață. Am sunat la ușă, dinăuntru s-a auzit:

- Cine e?

Eu, foarte serios:

- Miliția!

A urmat o pauză suspectă. Genul de pauză în care îți verifici rapid viața, impozitele și ultimele epigrame.

Ușa s-a deschis încet, cu o privire de „ori e glumă, ori e dosar”.

Perfect. Exact așa trebuia început interviul: cu Daniel Bratu, pe care l-am scos din confort și pregătit pentru întrebări... spumoase.

După două cafele tari și după farsa pe care i-am făcut-o, și-a dat seama că avea prea multă liniște în viață, iar eu am vrut să-i fac rost de emoții, pozitive desigur. Așa că l-am invitat pe Daniel într-un interviu serios... adică serios de amuzant, în care o să aflăm cine este cu adevărat omul din spatele epigramelor, poeziilor, cântecelor și trenurilor.

Adrian Junghină

A.J.: - Dacă cineva îți cere să te descrii în exact cinci cuvinte, care sunt acelea?

D.B.: - Sunt ceva, cumva, de nedescris...

A.J.: - O epigramă bună se naște din inspirație sau din nervi?

D.B.: - Nu știu cum se naște, vine ca barza, când și de unde nu te-aștepți. Deși epigramiștii buni au un pic de burtă. Răutăcioșii ar spune că doar de la vin sau bere.

A.J.: - Ce e mai greu: să conduci o revistă sau să conduci un dialog cu un om fără glume?

D.B.: - O revistă am condus și conduc, dar cu un om fără glume nici nu discut. Așa că n-am de unde să știu. Nici tu.

A.J.: - Dacă viața ar fi un vagon de tren, tu în care te-ai simți cel mai bine: la cușetă, la bar sau la clasa a doua cu filozofi?

D.B.: - Îmi aduci aminte de Octavian Paler, „Viața pe un peron”... La bar în niciun caz...

A.J.: - Care a fost cea mai amuzantă lecție pe care ți-a predat-o viața, fără să ceri?

D.B.: - Au fost mai multe. Nu ne-ar ajunge câteva luni să le povestesc. Cea mai amuzantă, privind de sus, din turnul vârstei de acum, îmi pare cea pățită prin anul I de facultate, când mi s-a rupt un șiret la adidasul stâng. Așa că eram un șiret fără un șiret, care a încercat completarea, pe furiș, de la raionul de adidași al marelui magazine bucureștean Victoria. Am fost observant, de o vânzătoare, printre rânduri și pus să plătesc toate șireturile lipsă, din economiile mele de student sărac. Așa m-am convins că nu am voie să încalc Decalogul, în special a opta poruncă. „Să nu furi”!. Nici măcar un șiret.

A.J.: - Care e cea mai mare minciună pe care oamenii o spun despre dragoste?

D.B.: - Că e veșnică. O spunem, fără să știm, așa simțim. Dar nimic nu poate fi veșnic - când percepe apropierea veșniciei, omul se sperie, se uită în sine și uită de dragoste, cred.

A.J.: - Ce te-a învățat băiatul tău despre viață, fără să știe că te învăță?

D.B.: - Să fiu mai tolerant, să iert și să uit. Și să-nțeleg că greșelile lui sunt mai mici decât ale mele.

A.J.: - Dacă ai putea da o lege obligatorie în România, care ar fi?

D.B.: - Aș interzice inteligența artificială. Prostește și nu prea mai e loc.

A.J.: - Care e cel mai frumos compliment primit vreodată (dar sincer)?

D.B.: - Complimentele nu sunt sincere, prin definiție. M-a emoționat ce mi-a spus o vecină, după ce cântasem ceva pe versurile mele, în balconul casei, de la etaj:
- Domnul Daniel, când începeți să cântați, nepoțelul meu, de câțiva anișori, zice: - Bunico, i-auzi, iar cântă Dumnezeu...

Un copil, până la urmă, ce știe el?! Dar copiii sunt cei mai sinceri, dincolo de cruzimea torționariilor, câteodată. Tot o părere sinceră o consider spusă și de cineva care, după ce împlinsem 60 de ani, mi-a zis că arăt foarte bine și că nu mi-ar da mai mult de 57. Sau poate asta chiar era un compliment.

A.J.: - Când scrii epigrame, te gândești la cititor... sau la victima epigramei?

D.B.: - Când scriu epigramă mă gândesc să fie cu adevărat epigramă. Se întâmplă rar, cel puțin deocamdată. Iar victima este, de cele mai multe ori, necunoscută. Similar cu AN, ar trebui să se cheme VN.

A.J.: - Dacă revista „Scârț” ar fi o persoană, ar fi un bărbat sau o femeie și de ce?

D.B.: - E cred că ar fi un bărbat, cu o latură feminină pronunțată. Deci foarte afemeiat, un soi de crai. De ce, nu știu. De tobă, cred.

A.J.: - Ce replică, demnă de a fi pusă în manual, ai auzit în tren?

D.B.: - Nu în tren, ci pe lângă - a unui șef de manevră, o replică standard, de oprire, după o operațiune, nereușită, de manevră prin împingere, în urma căreia deraiase ultimul vagon: „Bun așa, dom` mecanic!”. Sau, din tren, o anecdotă-banc, în care Istvan îl întrebă pe Gheorghe de ce nu scrie, sub ferestre, și în ungurește, „Nu vă aplecați în afară!”, iar Gheorghe îi răspunde că „No, voi aveți voie...”

A.J.: - Când ai fost ultima dată gelos pe cineva... și de ce (poate avea epigrame mai bune)?

D.B.: - De gelozii literare nu-mi amintesc... Uite, atunci când citesc ce scriu mulți dintre cei ajunși în Uniunea Scriitorilor, mă încercă un sentiment amestecat, de surpriză, curaj, revoltă și mândrie. În schimb, primind texte pentru „Scârț”, de multe ori cad în admirație pură și simplă - cum ar fi în fața textelor tale despre creatorii de conținut sau despre căsătorie. La epigrame sunt (încă) în zona fără durere și suspin a „mijlocașilor”, așa că n-am gelozii. Sau invidii, mai bine zis.

A.J.: - Dacă ai explica iubirea printr-o epigramă, ai face-o romantic sau ironic?

D.B.: - Bună întrebare. Deși ar fi fost și mai bună alta - zic și eu ca fostul ministru Iordache - nu știu care. O epigramă nu poate fi „romantică” - tocmai de aceea epigramiștii „adevărați” sunt de vârsta a treia, „când încep sentimentele să se clarifice”, cum ar zice (atât de elegant, în acest caz) Sorescu. Iar iubirea e greu să fie expusă în modul ironic. Și mai greu în patru rânduri. Poate, cumva, cândva, sub formă de madrigal atins de o ușoară tandrețe a senectuții...

A.J.: - Dacă ai putea să lași o singură „regulă de viață” unui adolescent, care ar fi?

D.B.: - „Învață de la toate” (Rudyard Kipling) și-apoi nu te sminti!

A.J.: - Dacă ai fi obligat să trăiești o lună fără ironie, ce ai face?

D.B.: - Eu sunt om serios. N-aș face nimic...

A.J.: - Care e întrebarea la care ai vrea să răspundă lumea mai des, dar nu întrebă nimeni?

D.B.: - „Cum e posibil să scrie și să cânte atât de bine Daniel Bratu?!” Răspunsul, e drept, nu-l știu nici eu.

A.J.: - Ai vreo superputere ascunsă? Poți să-ți dai seama dintr-o privire cine minte... sau cine n-are umor?

D.B.: - Aveam, când eram mai tânăr. Și da, îmi dau seama, mai ales când sunt criticat de cineva. Ori minte, ori n-are umor...

A.J.: - Dacă epigramele ar fi medicamente, tu ai fi farmacist sau traficant?

D.B.: - Farmacist ești tu! Am glumit. Adică nu, chiar ești. Revenind la întrebare, mă văd, mai degrabă „traficant”. Deocamdată. Școala de epigramă cred că e mai grea decât Facultatea de Farmacie - încă mă școlesc.

A.J.: - Când primești un text slab, reacționezi ca editor sau ca un om care are milă?

D.B.: - Și una, și alta. Sunt un editor milos, care consideră că și greșelile nerecunoscute pot fi iertate. Dar am și eu limite, e drept.

A.J.: - Cine e mai periculos: omul fără bilet la tren sau omul fără umor?

D.B.: - Cel mai periculos este omul fără umor și fără bilet... Dacă e cu umor și n-are bilet e de-nțeles, seamănă cu un epigramist dus de soție la un concert de muzică clasică.

A.J.: - Ce lucru din tine ai vrea să fie mai „soft” și ce lucru ai vrea să fie mai „dur”?

D.B.: - N-am crezut că ajungem până aici. Sunt multe variante de răspuns... Dar da, câteodată sunt prea corect (aici am răspuns și eu precum aceia care, când sunt întrebați despre cel mai mare cusur al lor, răspund cu „Încrederea prea mare în oameni”). Și trec de prea multe ori peste obrăznicia altora (idem). Persoanele de față se exclud, desigur.

A.J.: - Ce calitate ți se pare obligatorie la un partener de viață: răbdarea, umorul sau alta?

D.B.: - În primul rând nu-mi place, în context, cuvântul „partener” - provine, mai degrabă, din mediul sportiv ori artistic. Iubita, soția, prietena parcă ar suna mai bine. Toate ar trebui să fie reprezentate (și sunt, am avut norocul ăsta) de o singură persoană, desigur, în primul rând. Și ar trebui să-mi semene, adică să avem aceleași pasiuni, să gândim la fel, de cele mai multe ori, să accepte că suma defectelor mele e depășită de cea a calităților. Deci răbdare, umor sau alta, cum ai spus.

A.J.: - Care e cea mai haioasă situație în care te-a prins fiul tău nepregătit?

D.B.: - Când m-a întrebat, în clasa I, dacă există cu adevărat Moș Crăciun, că aproape toți colegii de clasă i-au spus că e un *fake*. I-am zis că are colegi cam încuiați (în clasă), care n-au habar. Ulterior, am conceput o scrisoare, ca din partea lui Moș Crăciun, prin care acesta își declara intenția de a ieși la pensie și de a-i trimite cadourile cuvenite prin mine.

A.J.: - Ce te enervează cel mai mult: prostia simplă sau prostia sigură pe ea?

D.B.: - Prostia simplă e distractivă, plină de umor involuntar. Cea sigură pe ea e agresivă și ar trebui să mă enerveze. Dar mă distrează mai tare decât cea simplă.

A.J.: - Care e cea mai scurtă idee care te-a făcut vreodată să râzi mult?

D.B.: - „Răzbunarea e arma prostului.”. Chiar îmi pare făcută de ticăloși pentru proști. Oricum, e de neaplicat azi, chiar și dacă ești monah. Sau Gandhi. Sau Dobrin (Ioan Chirilă povestește cum, la primul lui meci în echipa națională, în lipsa altor soluții, Dobrin a fost faultat cumplit de adversarul său, un neamț hotărât, apoi „Gâscanul” a trecut pe lângă agresor fără să se răzbune, fără să vocifereze, ci doar privindu-l blând, devastator, cu o „deplină înțelegere a situației”).

A.J.: - Ai refuzat vreodată un text și apoi ai zis: „mă... poate era genial, doar că eram eu obosit”?

D.B.: - Nu. Nu sunt niciodată obosit când citesc texte pentru revistă. Sau nu recunosc.

A.J.: - Ce e mai greu: să fii calm sau să te prefaci că ești calm?

D.B.: - Psihologie curată, întrebarea asta. O tot repet și simt că mă enervez. Dar nu, trebuie să fiu calm.

A.J.: - Care e cea mai frumoasă formă de „normal” într-o relație?

D.B.: - Bucuria față de reușitele celuilalt.

A.J.: - Care e cel mai „Daniel Bratu moment” din viața ta?

D.B.: - Când primesc laude și mă enervez că nu știu cum să mulțumesc pentru ele. Sau când mă critică cineva nemeritat și mă enervez, pur și simplu. Deși, revenind la o întrebare anterioară, par calm și mi-e greu. Și, uite-așa, ajung să fiu caracterizat drept calm. Sau flegmatic. Ori chiar „mai blegu”.

A.J.: - Ce titlu ai pune vieții tale până acum: comedie, satiră, dramă...?

D.B.: - Dacă aș fi obraznic aș spune că tragi-comedie. Dar mai corect mi s-ar părea „Ciulinul - Bărăgan flower power”. Ar merge și ca titlu de film.

A.J.: - Dacă mâine ai scrie o epigramă despre tine, care ar fi aceasta?

D.B.: - Până mâine, nu știu ce se mai întâmplă. Dacă ar fi să o scriu azi, ar suna cam așa:

PROBABLY...

Talentat, de anvergură,
Pizmuiat de orice prost
Și-admirat peste măsură -
Cam așa cred c-aș fi... fost.

Așa cum ți-am spus, încă mă mai „școlesc”...

Uite o altă variantă de caracterizare, sub formă de sonet, mai veche și mai apropiată de „formațiunea” mea scriitoricească, având o parafrază dinspre o celebră poezie a lui Mircea Dinescu:

TÂNĂR? (sonet mie)

Mă-mbrac în alb, când zorile-s cenușă
Și-n negru-n varul trecerii de stradă,
În ciuda orișicui vrea să mă vadă,
Jonglez în parc cu lanțul de la ușă.

M-azvârl precum și cuiul din grenadă,
Des amorsându-mi firea bătaușă,
Pe-aleile, ce-mi vin ca o mănușă,
Mă-nvârt etern și-n dulce promenadă.

Să nu te miri, nu te uita la mine
Că râd ca prostul, fără să rămân,
Ori că mă sparg în mii de figurine,

Că-ți cânt duios din zdreanță de plămân
Și-ți strig, apoi, cât încă mă mai ține,
„Sunt tânăr, Doamnă!” Tânăr? Sau bătrân?

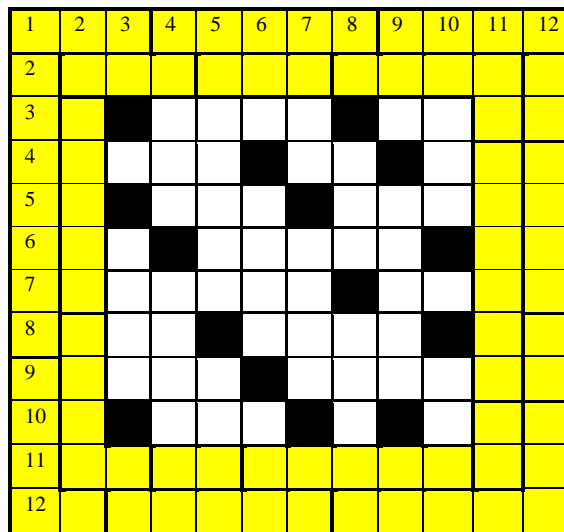
A.J.: - Daniel Bratu, îți mulțumesc pentru timpul tău, pentru umor și pentru răspunsurile care au fost exact cum trebuie: inteligente, spumoase și de bun simț. Interviuul se încheie aici... dar liniștea ta nu e garantată.

Data viitoare revin - poate cu alt pretext, poate fără sonerie - important e să rămâi în alertă: pot apărea de oriunde.

DESPRE NOII CONDUCĂTORI AI ROMÂNIEI

(fantezie)

ORIZONTAL: 1) ... 2) ... 3) Sunt menționate înainte de DEJ! – Șef musulman – Arborele-vieții. 4) Merge la cumpărături în Voivodina – Prima ofertă a iernii! – Remarcați la premieră. 5) Număr de anrocamente! – Tras pe la poale – Muncă benevolă pe la țară. 6) Chemat la repetiție – Mitraliera în limbaj argotic. 7) Strânși pe pulpă (dim.) – Ține de existență. 8) Admiratoarele starurilor – Poezie de Vasile Alecsandri – E spațios și gol! 9) Plini de noroi - Câine leneș. 10) Mira Manu! – Nu-i util – Primit fără ramburs. 11) ... 12)

...

VERTICAL: 1) ... 2) ... 3) Menționate înainte de of! – Amintire din luptă – Spusă la comparație. 4) Cerut iar - Pus la o parte. 5) Pânză de bumbac de calitate inferioară – „International Alliance of Libertarian Parties” (siglă). 6) Suflat cu aer – Merg cu apă – Treceți prin zid. 7) Ne ține locul – Durata zilei – Eu nu sunt la Nelu! 8) Țărm gol! – Lucrează numai cu înțepături – Pești furnizori de untură. 9) Furnizor de apă – E cam lăbărtat – E jucat pe extreme! 10) Hrană pentru codane – Primul părinte din lume. 11) ... 12) ...

Dicționar: EMMI.

Notă: Pornind din stânga sus în sensul acelor de ceasornic și urmând în spirală traseul rasterat, veți citi eograma cu titlul de mai sus a lui Păstorel TEODOREANU. De menționat că aceasta a avut inițial, în primul vers, Craiova ca locație de pornire și n-a avut titlu, iar după 1918 a fost modificată ca în careul acesta.

Nelu VASILE – Turburea, Gorj

EXPLOZII SEMANTICE

Luleaua - țigară cu rezervor

*

Fotbalul - sport pentru care plătești să înjuri

*

Șomer - om al muncii plătit să nu muncească

*

Praful și pulberea - frații gemeni ai posterității

*

Curățenie - gunoi amânat

*

A ÎNCEPUT CURĂȚENIA DE PRIMĂVARĂ!

Altruism - egoism cu frac

*

Amabilitate - răutate cu mănuși

*

Clopot - clopoțel supraponderal

*

Cloța - puierniță tradițională

*

Cloța - clocitoare ecologică

*

Cloța - clocitoare cu pene

*

Paștele - sărbătoare în care creștinul este pătruns de spiritul mielului

*

Dragostea eternă - perioadă de la „Te iubesc!”, până la „Du-te dracului!”

*

Paștele - sărbătoare în care ouăle o iau pe coajă

*

Vaca - animal vinovat că există papă-lapte

*

Triunghiul conjugal - cercul vicios al dragostei

*

Încredere - pact de pace, încheiat fără luptă

*

Școala - balamuc obligatoriu

*

Ora - ciorchine de minute

*

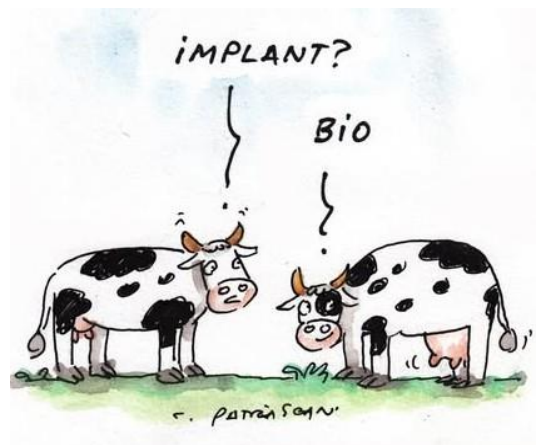
Adevărul - porumbelul scăpat din gură

*

Răul - viitorul Binelui

*

Covrig - pâine cu vizor

CUGET, DECI REZIST... (aforisme)

**ION
DIVIZA**

**GHEORGHE
BĂLICI**

Una e paștele calului și alta e paștele mielului! (Cine paște și ce te paște... de Paște!).

Coșmarul unui ecologist: un animal inclus în Cartea Roșie a Naturii paște o plantă protejată de aceeași Carte.

Homo sapiens privește neputincios cum un animal inclus în Cartea Roșie a Naturii paște o plantă ocrotită de aceeași Carte Roșie.

De când cu COPY - PASTE, știu carte chiar și acei care nu cunosc alfabetul!

Primăvară se numără bobocii de față, toamna poamele bune!

Primăvară... De sub poalele rochițelor se arată sfioși primii genunchi albi...

E primăvară, femeile cu fluturi în stomac se iau de bărbații cu sticleți în cap... fluturii devin omizi... sticleții...?

A sosit primăvara și la mulți de pe facebook le cântă păsărelele în colivia craniană.

Dacă visați să aveți un copil născut pe 1 ianuarie, pregătiți-vă să glumiți la 1 aprilie!

Invidiosului care te întreabă despre neplăcerile tale nu uita să-i povestești despre „ultimul tău mare succes”.

Uneori îmi place să discut cu mine însumi, dar tot iese cu ceartă...

Profesorul de matematică a mai îmbătrânit și tot mai greu se descurcă în problemele cu două necunoscute...

Și prostul poate avea un gând înțelept, dar sarcina lui e să nu-i dea voie să intre bine în cap.

Oricât te-ai fi străduit, nu poți întrece un pom înflorit.

Văzând atâta grafomanie, începi să înțelegi de ce era mai ușor de suportat înaintea analfabetismul.

Lauda peste măsură e ca și băutura: te amețește dacă n-o alegi cu discernământ, nu ești atent cu cantitatea și nu observi zâmbetul sarcastic al celor din jur când începi să te clatini.

Tot mai mult și mai mult mă conving că fiecare trage cenușă la turta lui și numai eu la a mea.

La o lansare de carte proastă trebuie să fie lăudat măcar autorul.

GEORGICĂ MANOLE

NEMERNOLOGIA, O NOUĂ DISCIPLINĂ (I)

Trei autori, Steven B. Green, Dennis LaValle și Chris Iluminati, au pus minte lângă minte și au scris un tratat cu un titlu interesant, cel puțin pentru umoriști: „**Nemernologia**”. Volumul a fost tradus din limba engleză de Cătălin Pena și tipărit în 2010 la „Coresi” S.A. Cei trei autori declară nemernologia ca fiind o știință și o definesc astfel: „**arta de a obține tot ce vrei indiferent de metode**”. Se încearcă a se demonstra, pe bază de studii de caz, că nemernicia este o disciplină care se învață și că orice individ poate să-și construiască nemernicia. Volumul se deschide cu o dedicație surprinzătoare prin caracterul său direct: „*Dedicăm această carte tuturor nemernicilor debutanți din toată lumea care încă nu au realizat cât de importanți sunt pentru societate. Nemernicule, tu faci ca lumea să se învârtă*”. Primul capitol se ocupă cu definiția și caracterizarea nemernicului, cel pe care îl întâlnim în variate forme și mărimi în toate mediile, regiunile, rasele sau religiile. Principala preocupare a nemernicului este să sfideze sistemul („*sunt maeștri absoluți în arta de a freca menta, de-a se distra tot timpul și de-a și-o trage oricând și oriunde chiar dacă opinia generală este că sunt niște parșivi notorii. Au învățat să-și folosească la capacitate maximă talentele cu care au fost binecuvântați*”). Autorii consideră că nemernicul nu trebuie confundat cu idiotul. Dacă cel de-al doilea este o persoană pe care n-o agreează nimeni, nemernicul obține tot ce vrea, atunci când vrea, fără să se comporte ca un idiot.

Trecând la o caracterizare a idiotului, cei trei autori constată: „... *sunt destructivi, nu-și calculează fiecare acțiune și nici consecințele acestora*”. Mai mult, se gândesc doar la ei, mint, înșală, fură, economisesc pentru a obține ceea ce vor din orice situație. Concluzia mare care a rezultat din cercetările celor trei autori este: „**NIMENI NU SE DĂ ÎN VÂNT DUPĂ IDIOTI, NICI MĂCAR MAMELE LOR**”. Ca exemple de idioti sunt dați Dom Imus (umorist, scriitor și gazda unor emisiuni radio), Spencer Pratt (actor american), Kobe Bryant (jucător american de baschet profesionist), Barry Bonds (jucător american de baseball profesionist) și chiar Donald Trump. Despre acesta spun autorii în analiza lor: „... *nu este nici cel mai bogat, nici cel mai deștept și nici cel mai de succes om de afaceri al tuturor timpurilor, dar omul a avut destule noțiuni de marketing pentru a-și transforma numele într-un brand. (...) Tipul acesta e un idiot cu păr mățos, totuși nu e la fel de limpede cum stă treaba cu marca Trump. El e pramatia care trebuie concediată*”. Să nu uităm că studiul ce asigură textul cărții a apărut în 2010. Venind în 2026 și la acțiunile lui Trump, cred că-și păstrează locul pe lista idiotilor.

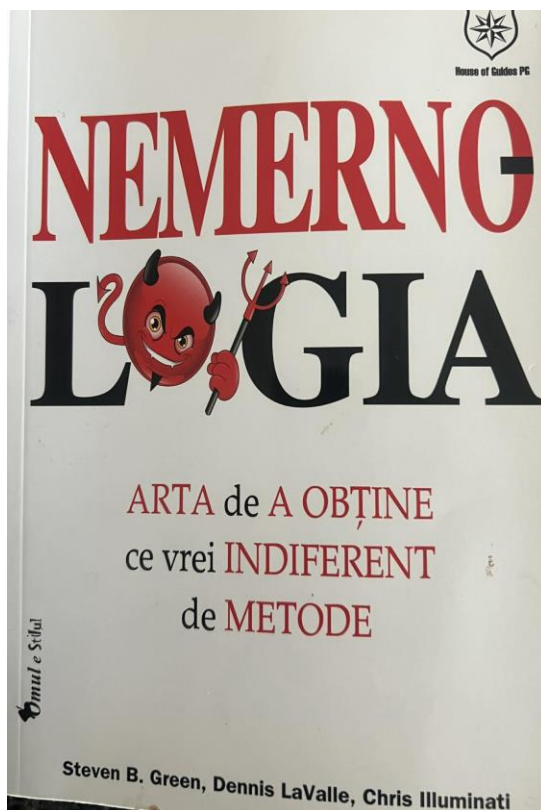
Privindu-i pe nemernici, concluzia autorilor este categorică: „**NEMERNICII NU SUNT NICIODATĂ UITAȚI**”. Ca exemple de nemernici sunt date: Denis Leary (actor de comedie, scriitor și producător de filme), Barney Stinson (personaj fictiv din sitcomul „How”) și Bill Gates, acesta din urmă ca exemplu important de manager nemernic prin preocuparea sa permanentă de a „*suprima ideile și siguranța de sine a subalternilor săi*” și prin modul „*de concentrare a tendințelor sale ticăloase*”, inspirându-și angajații să transforme totul în propriul succes. Adaugă autorii: „*Poate fi considerat un escroc industrial și un șef absurd, dar cine nu vrea să se împrietenească cu Gates acum sau să petreacă măcar un week-end în casa lui?*”

Textul cărții ne induce credința că nu-i o problemă să vrei să fii nemernic, ba chiar este indicat, fiindcă: „*Oamenii de tipul acesta sunt mereu înconjurați de un grup bine încheșat, un grup de tip ying care completează yang-ul uriaș și egocentric al nemernicilor. Nu sunt lăsați niciodată pe dinafară. La fiecare petrecere, eveniment și oportunitate de promovare profesională ei sunt primii invitați și serviți*”. Dacă vrei să fii nemernic, și chiar ar fi indicat după cum se îndreaptă lumea de azi, în primul rând, ne îndrumă cei trei autori, „*trebuie să lași ca fiecare lucru negativ spus despre tine să ricoșeze din pieptul tău*”. Apoi, ca să fii un adevărat nemernic trebuie să respecti și trei lucruri fundamentale care te vor defini: 1) **obrazul gros (ca pregătire pentru atunci când vei fi antipatizat);** 2) **capacitatea de-a spune „Nu” (cel mai grandios cuvânt din vocabularul unui nemernic);** 3) **până și fundul trebuie să emane siguranța de sine.**

Capitolul al II-lea prezintă evoluția nemernicului și a nemerniciei prin cele mai marcante figuri de nemernici din istorie și cum au influențat ele nemernicul modern. Nu poți fi nemernic, ne avertizează autorii, dacă nu-i cunoști pe deschizătorii domeniului și nu îi iei ca exemple de studiat, de venerat și de urmat. E vorba de Marc Antoniu, Carol cel Mare, Gînghis Han, Henric al VIII-lea și John Hancock. Faptul că mulți i-au urât, nu au îndrăznit să le-o spună în față, aspect care aproape îi obligă pe autori că acesta este „SEMNUl NEMERNICULUI AUTENTIC”. Dintre nemernicii americani autentici sunt aleși Wild Bill Hickok (cel care a condus Vestul Sălbatic pe baza unui cod legislativ creat de el), Thomas Edison (un nemernic bătrân și ursuz, dur cu angajații și disprețuitor, nu dădea înapoi când era vorba să fure ideile altora, să-și înșele partenerii de afaceri sau să electrocuteze elefanții) și generalul George Patton (comandant în armata Statelor Unite, mare excentric, arogant, nesupus). Autorii țin să concluzioneze: „*Dacă nu ar fi fost*

legendara lor nemernicie, lumea nu ar fi cunoscut progrese atât de impresionante”. Trei concepte ar constitui vocabularul nemernicilor înțelepți: 1) **dezmațul (satisfacerea poftelor prin orice metode);** 2) **replica spirituală (un răspuns inteligent folosit într-o confruntare verbală cu cineva care te urăște);** 3) **selecția naturală (cei slabi sunt dați la o parte.)**

Dacă ai citit aceste rânduri e bine să respecti două sfaturi ale mele, pe care le-am avut în vedere când am citit cartea: 1) că în preajma ta e o splendidă colcăială de nemernici; 2) să-i ai permanent în gând pe Donald Trump și pe Ilie Bolojan.
(VA URMA)

ION BOLOCAN (1943 - 2020)

MISIVA A XV-A CĂTRE PĂSTOREL*

Ți-am scris aceste strofe, întrucât
Am fost convins c-așa-i de cuviință,
Iar schimbul de misive,- ntr-o privință
E destinat să-ți țină de urât,

Chiar dacă, după câte am știință,
Mulți le-au citit și au strâmbat din rât,
Ca drept dovadă că le-au stat în gât
Cu ironia lor de referință!

Dar... punem punct. Acest sonet final e,
Deși mi-e greu să iau așa măsură
Doar din motive pur materiale;

Problema-i că pe timp de criză dură,**
N-am bani nici pentru timbrele poștale,
Și nici în beci vreun strop de băutură!

RĂSPUNSUL LUI PĂSTOREL LA MISIVA A XV-A

Îți voi răspunde-acum misivei tale
Cuprins de nostalgii și de regrete,
Că multă vreme-am izvodit sonete
Pe teme insolite sau banale.

Dar ce rămâne-n umbra ta, Poete,
Când te apasă munți de angarale?
Crezi că există „forțe culturale”
În lumea cu elite-analfabete?

Tu, parcă, animat ca de-o poruncă,
Ai investit talent, și timp, și muncă,
Vizibile sub vârful de peniță,

Ca peste-o lună să observi cu groază,
Ori că Vajoga te parodiază,
Ori că te plagiază Bujeniță!

VASILE VAJOGA

* Întrucât Ion Bolocan a refuzat continuarea acestui dialog imaginar în urma unor opinii emise de reputata doamnă filolog dr. Elis Râpeanu, aceste două ultime sonete au apărut sub semnătura Ion Zăvoianu -Țugui. Inițial, cu serioase rezerve și cu izbucniri de orgoliu, Ion Bolocan le-a dat până la urmă girul său și chiar l-a felicitat pe autorul ascuns sub acest pseudonim, care nu era altcineva decât... Vasile Vajoga!

**Criza economică din România anului 2009

CONSTANTIN IURAȘCU - TATAIA

(1929 - 2016)

IDILĂ MODERNĂ

În prolog: local cu ambianță,
Lampadare dând lumină roză,
Vinuri fine, lumânări, romanță...
Epilog: pe canapea, în proză.

ÎNTÂI APRIL

Ca zi de farse-o definesc
Cei avizați - cu pertinentă -
Dar azi, pe plaiul românesc,
Întâi April e-o permanență.

SEMNAL SCHIMBAT

Ștabii mari din scumpa noastră țară
De o vreme-au remarcat ceva:
Mieii cei blajini, odinioară,
Behăie într-una: DeNeAaaa!

REAȚIE

De un timp, ca un mahalagiu,
Pomenesc vangheaua și vascrisu',
De când cozonacul auriu
Este-nlocuit cu tiramisu.

RELAȚII CONJUGALE PERFECTE

Formează cuplu exemplar
Căci adoptară, scurt și clar
Un drum deosebit ca sens:
El algoritm, iar ea consens.

PĂCATUL PREACURVIEI

Deși știi că-i o greșeală,
Am o îndoială grea:
Care-i limita normală
Și de unde-ncepe „prea“.

MANECHINELE DE PREZENTARE

Frumoasele ne spală nouă ochii,
Când ne prezintă-n poante și volute
Modele de taioare și de rochii
Și (în subsidiar!) de parașute.

PĂCALĂ

Eroul legendar Păcală
E de-o valoare colosală:
În spațiul nostru mioritic,
El este primul om politic.

EPITAF LA INCINERAREA UNUIA

Oricine poate să-nțealegă
Că soarta nu l-a răsfățat:
Pârlit a fost o viață-ntreagă,
Sfârșește azi incinerat.

„OPOZIȚIE CONSTRUCTIVĂ”

Contradictorie idee
Ce ar putea fi comparată
Cu dârzul NU, spus de-o femeie,
Pe când se lasă dezbrăcată.

FOTBALUL

La fotbal, de gândești profund
Să-l definești fără de greșeli,
E sportul cu balon rotund
Ce generează învârteli.

MARȘURI ȘI DEMONSTRAȚII

De-un timp am observat, foarte atent,
O situație atâta de neroadă:
Dezbatem legi stupide-n Parlament
Ca să le perfecționăm pe stradă.

COSTIN ENACHE - realizator **VATRA LUMINOASĂ, Radio România Actualități**

ECATERINA TEODOROIU

Rep: - Unii ar zice că ați fost un fel de Ioana D'Arc a României. Dumneavoastră ce credeți?

E.T.: - Despre mine? Mă întrebați ce cred despre mine?

Rep: - Despre dumneavoastră și Ioana

D'Arc...

E.T.: - Păi... despre mine nu cred, știu! Despre ea nu știu, dar... cred!

Rep: - Deci oarecum ați putea fi de acord cu o asemenea afirmație?

E.T.: - Oarecum da. Unii... da, ar putea... zice, da!

Rep: - Că vă asemenați...

E.T.: - Asta chiar n-am de unde să știu! N-am văzut-o-n viața mea! Și nici ulterior...

Rep: - Înțeleg. De Ioana D'Arc nu știm nici noi (nici eu), dar dumneavoastră... considerați că erați frumoasă?

E.T.: - Ce importanță are?

Rep: - N-are. Dar ne-am putea imagina unul din motivele pentru care soldații se simțeau însuflețiți de dumneavoastră...

E.T.: - Ați văzut vreo femeie în uniformă? Orice uniformă.

Rep: - Ba bine că nu...

E.T.: - Și era vreuna urâtă?

Rep: - Nu-mi amintesc...

E.T.: - Exact! O femeie în uniformă n-are cum să fie urâtă! Ba aș zice că e chiar irezistibilă!

Rep: - Corect! Dar tot nu mi-ați răspuns!

E.T.: - Dar lumea ce zice?

Rep: - Păi... cine nu vă știe din film... vă știe de pe bancnota de 20 de lei. Chiar dacă arătați un pic diferit...

E.T.: - Aia care se vinde pe olx cu 50 de lei?

Rep: - Aia!

E.T.: - Hm! Poate că face!

Rep: - Aiurea! Moartea pasiunii! Dar bancnota e frumoasă!

E.T.: - Mulțumesc de compliment... Dar dumneavoastră ați văzut filmul? Că eu nu l-am mai apucat...

Rep: - Da, dar mai demult! Țin minte că m-am crăcănat de râs! Și-acum când îmi aduc aminte...

E.T.: - Cum așa? Ce, era comedie?

Rep: - Nu, dar așa a ieșit!

E.T.: - Ia povestiți-mi și mie!

Rep: - Filmul? Păi nu mai știu mare lucru...

E.T.: - Ce știți! Ce v-amintiți...

Rep: - Era cu Mereuță. Care era un fel de adjunct-ceva al dumneavoastră... Pe front!

E.T.: - Așa...

Rep: - Și cu un nai tâmpit. Tî-tî-tî-tî... tî-tî-tî-tî...

E.T.: - Așa făcea naiu?

Rep: - Da! Metaforic cumva! Că venea peste el și o voce de copil: „De ce cad frunzele toamna?” Asta era către finalul filmului, când vă nimerise... Pe Mereuță îl nimerise un pic mai devreme, când mergeați așa... cu pâcul... cu puștile-n mână... printre explozii și sârmă ghimpată... ca pe sub streășină! Să nu vă plouă parcă... E, și Mereuță când îl nimerise... rămăsese drept așa! Hop! De-odată! Pe dumneavoastră când v-a nimerit a-nceput să se-nvârtă pământul! Odată cu dumneavoastră-așa... Și a intrat naiul: tî-tî-tî-tî... tî-tî-tî-tî... „Domnișoarăăă!”, face Mereuță de-acolo de unde rămăsese Hopa-Mitică împușcat. Și pac vocea aia spartă de copil: „De ce cad frunzele copacilor?” Și iar vă-nvârtiți dumneavoastră cu totul și cu totul... Și iar Mereuță: „Domnișoarăăă!” Și iar naiul ală tâmpit... Cam asta mai țin minte...

E.T.: - Nu pare comedie, dar în fine... În tot cazul nu cred nici că mă asemăn și nici... că-mi place Ioana D'Arc aia! Asta nu-i aia de-au ars-o pe rug că auzea voci?

Rep: - Chiar ea!

E.T.: - Da, sigur nu-mi place! Comparația...

Rep: - Dacă nu cu Ioana D'Arc, atunci cu cine v-ar plăcea totuși să fiți comparată?

E.T.: - Cu Spartacus! Și el a murit tot pe câmpul de luptă. Ca mine...

Rep: - Nu e un pic cam mult?

E.T.: - Ba da, dar ce rost are să fii modestă, acum... când îmi pot permite practic orice?! Ce poate să mi se mai întâmple?

Rep: - Mă rog, mă rog... Dar dacă n-ați fi murit, ce credeți c-ați fi făcut? În viață...

E.T.: - În ce perioadă? După război?

Rep: - De exemplu, da!

E.T.: - Copii, ce naiba să fac?! Că voiam, că nu voiam... Nu cred că scăpam!

Rep: - Dar dacă ați fi trăit... în zilele noastre? Acum!

E.T.: - În zilele voastre?

Rep: - În zilele... mele, da!

E.T.: - Aaa, sigur ajungeam ceva... feministă, militantă, poate elgibitistă! Aveam toate datele...

Rep: - Vă mulțumesc pentru sinceritate!

E.T.: - Și eu, dumneavoastră! Nu-mi închipuiam că filmul cu mine poate fi rezumat în trei vorbe. Ioana D'Arc ziceți? Hai, că parcă... n-ar fi așa de rău totuși!

Rep: - Și ea tot domnișoară s-a dus...

E.T.: - Da, dar fără Mereuță...

Rep: - Și fără naiul ăla tâmpit...

E.T.: - Dumnezeu s-o odihnească!

Rep: - Și pe dumneavoastră!

E.T.: - Mulțumesc, la fel...

EPIGRAME CA-N RECLAME

IMPUTARE

Soția, cu temei,
Îmi reproșează fapta
C-am mers pe mâna ei
Cu roțile din dreapta.

Grigore Cotul

COMORI DACICE

Prin barbare, ilegale acte,
Pleacă din muzee artefacte,
Și, cum somitățile sunt varză,
Fug și mânz, și viezure, și barză!

Laurențiu Ghiță

MONUMENTALISM

Pe soclul așezat în piață,
Tronează bustul lui frivol;
Arată cum a fost în viață...
Rigid și înăuntru gol.

Stelică Romaniuc

EFECTE SECUNDARE

Am reușit, forțat sau benevol,
Să scap de dependența de-alcool
Și-n urbe, ca efect adiacent,
Trei crâșme au intrat în faliment.

Florin Rotaru

SFAT PĂRINTESC

Probleme are tauru-n amor,
E deprimat, nu știe ce să facă;
Al său părinte-n drum spre abator,
I-a spus să nu se-ncurce cu vreo vacă!

David Valentin

FEMEIA

Femeia e ispită pentru crai
Sau om de rând, ea este vadul
Pe unde te cufunzi mergând spre Rai,
Da-n care zace-ntreg tot Iadul.

Cătălina Orșivski

ECOLOGISTĂ, FĂRĂ VOIE

De-o bună vreme, la vecină,
Miroase casa a grădină,
Căci a greșit de șapte ori
Și are doar copii din flori.

Nică Janet

FOBIE

Sunt la pensie, iar fiii,
Ocupați cu munca, toți,
Vor să le-ngrijesc copiii...
Și-am o groază de nepoți!

Petru Ioan Gârda

PRIETENIE

Mă cunoaște cârciumarul
Tot mereu când sunt în pană,
Că-s prieten cu paharul...
De pomană.

George Eftimie

UNUI HOLTEI

Eu cred, și nu făr' de temei,
C-ar fi mâncat, de jos, vreun „boț”
De-avu noroc - orb - la femei!
(Nici una... nu l-a vrut de soț.)

Al. D. Funduianu

FLAGRANT DELICT

Pe-amicul meu hapsân
De munci destul de grele,
L-am prins cu mâna-n sân...
În sânul soaței mele.

Grigore Cotul

NEDUMERIRE

Cum vremurile-s tare anormale
Nelămuriri se-adună, de tot soiul:
La cuplurile homosexuale
Cu pruncii vine barza sau bărzoiul?

Laurențiu Ghiță

MEȘTERUL MANOLE

Zidirea Anei în perete
A mai lăsat un obicei:
Machiajul aplicat de fete
Sau „tencuiala” de femei.

Stelică Romaniuc

RISCURI

A vrut independență-n căsnicie,
Visa să se distreze-n mod obscen,
Dar l-a surprins „greșind” a lui soție
Și-acum e dependent... de oxigen!

Florin Rotaru

SIBERIANĂ

Când frigul crunt îți dă fiori –
Având o fire iubăreață,
Și rușii fac copii din flori...
... de gheață!

David Valentin

FEMEIA, ETERNA POVESTE

Femeia, soața,-a inimii aleasă,
E pentru soț întregu-i univers,
Durerea lui de cap ce nu-l mai lasă
Sau analgezic... cu efect invers.

Cătălina Orșivski

EPITAF, UNUI EPIGRAMIST

El și-a mușcat colegii, fără milă,
Cu epigrama dură și subtilă,
De-aceea, pe mormântu-i, din păcate,
Din mii de flori, crescură doar... mușcate.

Nică Janet

ADAM ȘI EVA

Văzând că stă așa comod
Și nebătut la... țeastă,
Preabunul, bietului nărod
I-a dăruit nevastă.

Petru Ioan Gârda

IUBIRE

Eu pe facebook sunt iubit,
Am prietene cu droaia,
Chiar și soața azi subit
Mi-a dat like-uri... cu tigia.

George Eftimie

CAUZELE ÎMBOLNĂVIRII UNUI EPIGRAMIST

Despre viața-i ce se frânge,
Zis-a medicul de tură:
Are prozodie-n sânge
Dar și epigrame-n gură.

Al. D. Funduianu

DANIEL BRATU

AȘTEPT...

Aștept de-acum să-mi crească iarba-n oase,
să mă astup cu sacul de pământ
în mângâieri de flori tuberculoase
și ghiocei la tâmplele de vânt.

Să-mi urle mieii-n sângele de mire
cu lâna lor de aur și de ploii,
aștept ieșirea melcilor din fire
și-a arcelor din limba-mi de noroi,

o nouă zare-a zânelor să-mi cadă
pe ochii mei mijiți în bastonaș,
să-mi spele cristalinel de zăpadă
în luciul vioriu de toporaș.

Să-mi zboare, ca suflata-n păpădie,
gândirile de giulgiu înghețat
și verdele de înger să-mi învie
surâsul blând de leș ne-mbălsămat.

Să-mi sufle cald o pată dinspre soare
poemele cu versul ne-nceput
și-n șirurile albe de cocoare
să mă revăd zburând spre absolut.

Să sar în câmp ca greierii pe coasă,
la nesfârșitul drum de lângă drum,
din cântec buburuze mari să-mi iasă
pe umeri ca și vulturii de fum.

Că-i doar un fum în urmă și în față,
mi-aud și ursitoarele-așteptând,
aștept de-o viață încă-o altă viață.
Aștept, aștept, aștept... Dar până când?

SANDA NICUCIE

DE... NU-ȚI MAI ZIC

Te iubesc cu dor de ducă,
te iubesc cu-n dor și-un pic,
fierbe apa la ibric,
galbenul în coji de nucă,

focul viu prin licuric,
iarba crește unde-apucă
(tot pe-acolo se usucă),
părul tău a dat în spic

dragu-mi ești de... nu-ți mai zic
dulce-al meu de zmeurică
te iubesc de va să zică,
loz câștigător în plic,
zeamă verde de urzică...

Când nu-mi ești nu-mi e nimic.

ANI LAIU

CÂND CORCODUȘII

Când corcodușii ning afară
Zâmbind în alb-răvășitor,
Să pui în tâmpla mea de seară
O șoaptă dalbă, vis și dor,

Scăldându-mi-le pe retină,
Pe cât secunda scrie-alene,
Cu alți doi fluturi de lumină,
O altă primăvară-n gene,

Din umbre să îmi strângi splendoare,
Pe aripi noi de curcubeu,
Ca să mă poarte peste zare,
Să îți îngân cum azi, mereu...

O șoaptă dalbă, vis și dor,
Să pui în tâmpla mea de seară,
Zâmbind în alb-răvășitor,
Când corcodușii ning afară.

VASILE VAJOGA

HOINAR LA MARGINI DE CETATE

Eu, astăzi, voi pleca în lung de cale,
Ca de cu zori și până-n asfințit,
Să rătăcesc stingher prin mahalale,
Acolo unde timpul s-a oprit.

Și să îmi port pe străzi înguste pașii,
Acum, la începutul lui april,
Când înfloresc în iarbă toporașii,
Sub garduri pripășiti tiptil, tiptil...

Și mierle de cărbuni s-aud cum cântă
În crângu-nmugurit, de lilieci,
Când printre nori lumina se frământă,
Iar câinii cască prin ogrăzi, zevzeci...

Lăsând amurgul să se-ntindă-agale
Pe drumul prăfuit spre iarmaroc,
Tăcut, voi hoinări prin mahalale,
Acolo unde timpul stă în loc!

SONET DE APRIL

Punctează cu penelul toporașii
Sub spini de cătini smalțuri viorii,
Când primăvara,-n strai de păpădii,
Își poartă printre vergi de lozii pașii,

Iar sălcii vechi, cu coifuri de spahii,
I-or face drumul drept, precum arcașii,
Cinstind-o-așa cum se cinstesc nuntașii,
Cu pâine, vin și sare pe tipsii.

Pe sub arinii gârlei, ape lucii
Alunecă pe vad ca solzii știucii
În joc de mozaicuri bizantine.

Miroase-a reavăn țărna de sub pluguri
Și-n dans, în plete agățându-și muguri,
Ca-ntr-o poveste, primăvara vine!

ADRIAN JUNGHINĂ, București

CUM AM AFLAT CĂ SUNT BASARABEAN

Multă vreme am trăit cu o convingere foarte clară și foarte liniștitoare că românii din România au accent. Noi, cei din R. Moldova, vorbeam româna fără accent, așa mi se părea mie. Crescusem cu această idee atât de ferm întipărită, încât nici nu mi-am pus vreodată problema că lucrurile ar putea sta altfel. Realitatea m-a lovit însă la București, într-o conversație absolut banală, când cineva mi-a spus zâmbind și foarte sincer: „Îmi place accentul tău”. Am avut atunci un moment de neliniște interioară, în care am realizat că toate teoriile mele lingvistice se prăbușesc. Din acel moment, am înțeles că probabil fiecare om e convins că el vorbește româna fără accent, iar ceilalți sunt cei cu accent. De fapt, discuția nici nu s-a terminat acolo. Până și astăzi mai am dezbateri pe această temă cu finul meu din România, fiecare dintre noi fiind convins că, evident, celălalt este cel care vorbește cu accent.

După această revelație lingvistică, mi-am dat seama de un lucru mult mai important și anume că românii din România ne-au primit în general foarte bine. Sigur, istoria a fost ca peste tot, cu tot felul de personaje apărute prin anii '90, care nu reprezentau neapărat ce e mai bun din Basarabia, dar dincolo de episoadele acelea „pitorești”, adevărul e că foarte mulți basarabeni au găsit aici locul unde au putut să crească, să muncească și să se desăvârșească, inclusiv și eu.

Și trebuie spus sincer că românii din România au avut ochi bun pentru talentul basarabean, mai ales în lumea artiștilor. Pentru că, dacă te uiți atent la scena muzicală, descoperi un mic fenomen care pare aproape o tradiție și anume că Basarabia exportă artiști aproape la fel de constant cum exportă vinuri și bomboane bune. Unii au venit cu energie explozivă ca O-Zone, care au făcut Europa întreagă să fredoneze „Dragostea din tei”, alții cu energia inconfundabilă de la Zdob și Zdub, iar alții cu sensibilitatea și stilul lor aparte, cum sunt Carla's Dreams, Irina Rimes, The Motans sau The Urs. Dar povestea nu începe cu ei, ci cu mult înainte, scena era deja bine încălzită de maestrul Nicolae Botgros și Orchestra Lăutarii, care au demonstrat ani la rând că talentul basarabean vine la pachet cu disciplină, virtuozitate și o seriozitate muzicală de neclintit. Apoi apar povești aproape incredibile, precum cea a Cleopatrei Stratan, care devenea celebră la vârsta la care unii dintre noi abia începeam a vorbi cursiv, iar mai recent voci sensibile precum Tania Turtureanu arată că rezervorul artistic basarabean pare să funcționeze ca un izvor ce curge liniștit, dar nu seacă niciodată.

Uneori, ai impresia că în Basarabia există două lucruri care nu lipsesc niciodată: talentul muzical și modestia. Artistul basarabean poate umple o sală întreagă, dar dacă îl lauzi după concert îți va spune foarte serios: „Lasă, mai avem de lucru”. De fapt, asta e probabil una dintre trăsăturile noastre cele mai constante. Basarabeanul nu se laudă prea mult, dar muncește mult. Dacă îi spui „ai făcut o treabă bună” el mai verifică o dată, dacă îi spui că „e perfect” mai verifică de două ori, iar dacă îi spui „lasă că merge” începe să suspecteze că sigur ceva nu e în regulă.

Poate că mai discut uneori cu finul meu Aurelian cine are accent, dar un lucru e sigur: românii din România ne-au oferit șansa să creștem aici, să învățăm și să ne desăvârșim. Pentru asta nu există multe cuvinte complicate ci există doar unul simplu: „Mulțumim, România!”

ANICA ANDREI - FRASCHINI

MINUNATĂ AVENTURĂ (episodul al XII - lea)

Se apropia ora micului dejun, la pensiunea Casa Ria, când, după o ghiloseală bună sub duș și o sesiune de „hair styling” aproximativ, am coborât veseli și parfumați. Eu dețineam o liniște interioară cum nu mai avusesem de vreo... două luni jumate...

Afară se adunase lume multă și bună. Ne-am salutat și îmbrățișat în stânga și în dreapta. Ca o albinuță, Sanda ieșea cu platouri pline cu de toate, intra din nou la bucătărie, tăia, aranja, coordona...

Mă uitam cam insistent la o doamnă al cărei chip îmi spunea multe, dar nu știam în ce loc al amintirilor s-o încadrez. Mă sfiam s-o întreb, ca să nu constat cât de rușine mi-ar fi fost să aflu că ar fi trebuit să știu cine este. Și da, am descoperit mai târziu că era Maria Gheorghiu, renumita cantautoare pe care o știam demult, de la Cenuclul Flacăra, și pe care, în tumultul vieții mele, o pierdusem. Bucuria de a o asculta a avut loc în aceeași zi, la Centrul Cultural din Slănic. Tot o mare bucurie a fost să-i revedem pe Florin Dochia și Mioara Bahna, cât și pe alți participanți. Am cunoscut și lume nouă. Nu este loc pentru întreaga listă.

Ar fi multe de povestit despre tabăra ARIS... Ne aflam acolo, al treilea an consecutiv. Ambianța în care, timp de trei zile, s-au desfășurat activitățile, deplasările, lansările de carte, discursurile, focul de tabără, glasurile și chitarele, grătarele, poveștile, schimburile de cărți, glumele și voia bună, vinuțul, câte și mai câte, dublate de conținutul valoros al tuturor întâlnirilor, au demonstrat încă o dată că experiențele trăite intens și spiritul de echipă subliniază creativitatea și manifestarea talentelor, întăresc prietenii și adună amintiri prețioase.

Daniel și Sanda, asistați de cunoscători ai locurilor, în frunte cu Firiță, au încercat repararea Toyotei. Dar nu s-a putut. Totuși, o variantă oarecum fezabilă era să pornească șontâc-șontâc cu mașina și noi să-i urmăm cu c-carul. Am luat micul dejun și am imbarcat în Toyota bagajele noastre, plus bunătați de-ale gurii, aduse de Firiță, pentru drum, și am pornit spre mănăstire, după ce am spus cu drag „la revedere” celor veniți în sala de mese.

Greu a fost... Toyota continua cu blocajele ei la tot pasul. Prea riscant să ne aventurăm până la Iași. Firiță era deja la baza mănăstirii, căci folosise o scurtătură. S-a luat rapid hotărârea de a folosi toți patru autorulota, iar Toyota să fie dusă la un service din capitală. La cât de senin și zâmbitor era Daniel, am avut sentimentul, ba chiar am și spus că-și dorește să urce la volanul „camionului”. Sabinul a coborât cu camperul în marșarier. A avut loc transferul multiplelor bagaje din mașina defectă. Și, după infinite urări și mulțumiri adresate în toate sensurile, am pornit, cu Daniel la volan, Sabinul - copilot în dreptul geamului coborât pe o treime, iar Sanda și cu mine, pe bancheta din habitacul, povestind.

Nu mi-aș fi imaginat niciodată că, fiind pentru prima dată la volanul unui camping-car de 3,5 tone și lung de 6 metri, Daniel urma să conducă impecabil, preț de mai bine de 600 km și vreo 9 ore, cu tot cu manevrele perfecte dintr-o stație de carburant și oprirea la Mizil, unde am luat masa exact la localul unde se ospătasera ei, cu ocazia festivalului „Romeo și Julieta”. Am ajuns pe ploaie la noi acasă, după care le-am dat dragilor noștri prieteni Duster-ul nostru și am acordat încă o mare bilă albă, lui Daniel. Minunată aventură!

QUELLE MERVEILLEUSE AVENTURE !

L'heure du petit-déjeuner approchait à la pension Casa Ria quand, après une bonne douche et une séance de « coiffure » approximative, nous sommes descendus, joyeux et parfumés. Je ressentais une paix intérieure que je n'avais plus connue depuis environ... deux mois et demi...

Dehors, il y avait beaucoup de monde. Nous nous sommes salués et embrassés à droite et à gauche. Comme une petite abeille, Sanda sortait avec des plateaux remplis, retournait dans la cuisine, coupait, arrangeait, coordonnait...

Je regardais avec une certaine insistance une dame dont le visage m'évoquait beaucoup de choses, mais je ne savais pas où la situer dans mes souvenirs. J'hésitais à lui demander, de peur de constater à quel point j'aurais eu honte d'apprendre que j'aurais dû savoir qui elle était. Et oui, j'ai découvert plus tard qu'il s'agissait de Maria Gheorghiu, la célèbre chanteuse-compositrice que je connaissais depuis longtemps, grâce au Cenacle Flacăra, et que j'avais perdue de vue, dans le tumulte de ma vie. J'ai eu la joie de l'écouter le jour même, au Centre culturel de Slănic. Ce fut également une grande joie de revoir Florin Dochia et Mioara Bahna, ainsi que d'autres participants. Nous avons également fait de nouvelles connaissances. Il n'y a pas assez de place pour la liste complète.

Il y aurait beaucoup à raconter sur le camp ARIS... C'était notre troisième année consécutive là-bas. L'ambiance dans laquelle, pendant trois jours, se sont déroulées les activités, les excursions, les lancements de livres, les discours, le feu de camp, les voix et les guitares, les barbecues, les histoires, les échanges de livres, les blagues et la bonne humeur, le bon vin et bien d'autres choses encore, doublés du contenu précieux de toutes les rencontres, ont démontré une fois de plus que les expériences vécues intensément et l'esprit d'équipe mettent en valeur la créativité et l'expression des talents, renforcent les amitiés et créent des souvenirs précieux.

Daniel et Sanda, aidés par des habitués des lieux, avec Firiță en tête, ont tenté de réparer la Toyota. Mais cela n'a pas été possible. Une solution quelque peu envisageable consistait toutefois à démarrer la voiture en la faisant avancer par à-coups et à les suivre avec le c-car. Nous avons pris notre petit-déjeuner et avons chargé dans la Toyota nos bagages, ainsi que des friandises apportées par Firiță pour la route, puis nous sommes partis vers le monastère, après avoir dit un « au revoir » chaleureux à ceux qui se trouvaient dans la salle à manger.

Ce fut difficile... La Toyota continuait à caler à tout bout de champ. Trop risqué de nous aventurer jusqu'à Iași. Firiță était déjà au pied du monastère, car il avait pris un raccourci. La décision a été rapidement prise de prendre tous les quatre le camping-car et que la Toyota soit dirigée vers un garage de la capitale. Voyant à quel point Daniel était serein et souriant, j'ai eu le sentiment et j'ai même dit qu'il souhaitait se voir installé au volant du « camion ». Le Sabin l'a descendu en marche arrière. Le transfert des nombreux bagages depuis la voiture en panne a eu lieu. Et, après d'innombrables vœux et remerciements adressés dans toutes les directions, nous sommes partis, avec Daniel au volant, le Sabin – copilote – près de la vitre baissée d'un tiers et Sanda et moi, sur la banquette arrière, en train de discuter.

Je n'aurais jamais imaginé que, pour sa première fois au volant d'un camping-car de 3,5 tonnes, Daniel allait conduire de manière impeccable, sur plus de 600 km et environ 9 heures, avec des manœuvres parfaites à la station-service et l'arrêt à Mizil, où nous avons déjeuné exactement dans le restaurant qu'ils avaient choisi à l'occasion du festival « Roméo et Juliette ». Nous sommes arrivés sous la pluie chez nous, après quoi nous avons rendu notre Duster à nos chers amis et avons encore une fois félicité Daniel. Une merveilleuse aventure !

ÎN VERS DE-A RÂSU-PLÂNSU`

NICĂ JANET

FABULĂ, DAR NU PREA

Zicea, deunăzi, mândru, un țânțar:
- Un elefant voi frige pe grătar,
Apoi, ca să mă satur, înspre seară,
Mai frig un leu, un urs și-o căprioară.

Un șoarece l-a auzit și... PAF!,
L-a omorât și l-a făcut pilaf,
Din care a mâncat aproape-un an,
Cu un amic de-al său, urangutan.

Veni, firesc, un purice, apoi,
Și puse pe grătar vreo șapte boi,
Iar, după-aceea, șapteșpe gorile,
Să aibă hrană pentru două zile.

Absurdul e real, nicicum, poveste,
E-aici, la noi și pretutindenii este:
Un premier, un individ-țânțar,
N-a pus o țară-ntreagă pe grătar?

ALEXANDRU HANGANU

LA O MARGINE DE...LUME

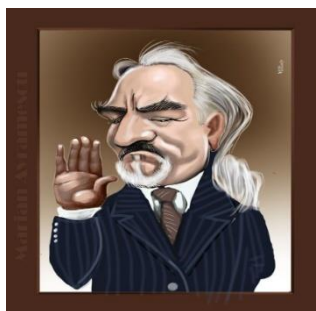
Trec țigani clipelor cântate
Către infinitul vieții lor,
Unde-n cântece de of și dor
Uită de necazurile toate

Și se-ncing, în hore cât mai mari,
Tineri, și bătrâni, și puradei,
Iar în centru, tinere femei
Sar și râd pe lângă lăutari

Într-o veselie cu ecou,
La ce-nseamnă liber să trăiești,
Într-o lume-n care tu nu ești
Nici pe tron, dar nici argat la bou,

Ascultând de legi ce scot din om
Sufletul, să fie dat în dar
Onerosului de cioflingar,
Pus în fruntea mesei de-un alt gnom,

Miruit de cei ce l-au ales,
Pentru șpagă, bineînțeleș...

CONCURSURI PE VAL

Asociația Umoriștilor „Al. O. Teodoreanu” - Păstorel, Iași
organizează, în perioada **05 - 07 iunie 2026***,
Festivalul internațional de literatură umoristică
„Scârț - Umor”, ediția a VI-a - în memoriam **Constantin Iurașcu - Tataia**

Parteneri:

Uniunea Epigramaștilor din România
Primăria Iași
Muzeul Municipal „Regina Maria” Iași
Asociația Dreptul Basarabiei Iași

Secțiuni pentru concurs:

1. **Secțiunea „Epigrame”** - 3 (trei) epigrame
2. **Secțiunea „Poezie umoristică”** - 2 (două) texte, în vers clasic

Tema, pentru ambele secțiuni, va fi „**Îndrăgostit la vârsta a treia**”** (nu este obligatorie înscrierea cuvintelor din temă în texte).

Se vor acorda 3 (trei) premii și 3 (trei) mențiuni, pentru fiecare secțiune de literatură umoristică. Pentru fiecare dintre cele două secțiuni se va acorda câte un premiu special „Constantin Iurașcu - Tataia”.

Toate creațiile trimise pentru concurs trebuie să fie inedite, nepublicate și neparticipante la alte concursuri.

Data limită de transmitere a creațiilor este **10 mai 2026**.

Creațiile vor fi transmise prin e-mail, la adresa **festivalscartumor@yahoo.com**. Materialele, transmise în format electronic, vor fi scrise în format Times New Roman, dimensiune font 12 și vor respecta regula confidențialității, cu motto pe materialele trimise și prin atașarea de fișier cu același motto, unde se vor afla datele de identificare, adresă, nr. de telefon și un scurt CV literar.

Informațiile suplimentare vor fi furnizate la nr. de telefon:

- 0758760138 (Daniel Bratu);
- 0744117685 (Vasile Vajoga).

Asociația Umoriștilor „Al. O. Teodoreanu” – Păstorel, Iași
reprezentată de

Vasile Vajoga, președinte de onoare

Daniel Bratu, președinte executiv

Note:

***Modul de desfășurare a Festivalului și valoarea materială a premiilor depinde de nivelul sponsorizărilor și de procentul de acoperire financiară a acestei activități, în perioada respectivă;**

** „**Îndrăgostit la vârsta a treia**” este titlul unei epigrame de-a lui Constantin Iurașcu - Tataia:

În viață e normal să știi

Ce spune-a rațiunii voce:

Te-aprinzi de pasiuni târzii,

Dar rareori sunt reciproce.

..... aprilie 2026

REGULAMENT

Cenaclul HOHOTE din Târgu Jiu, în parteneriat cu Muzeul Județean „Alexandru Ștefulescu” Gorj și Uniunea Epigramiștilor din România, cu susținerea financiară a SC ROWALT SRL București, RÂNCA SKI și a altor sponsori,
organizează

în perioada 29-31 mai 2026

Festivalul Național de Satiră și Umor ”HOHOTE”, ediția a X-a

cu următoarele secțiuni:

I. Secțiunea EPIGRAMĂ: Se vor trimite:

- două epigrame la tema ”**Pe cont propriu**”;
- o epigramă fără temă;
- un madrigal despre Alexandru Ștefulescu, întemeietorul Muzeului Gorjului.

II. Secțiunea POEZIE UMORISTICĂ:

Se va trimite o singură poezie epigramatică (fiecare strofă din cele patru să aibă sens individual de epigramă), în patru strofe (NICI MAI MULTE, NICI MAI PUȚINE!), la tema: ”**Pe cont propriu**”;

Lucrările trebuie să fie originale, nepublicate și netrimise la alte concursuri, fără conținut licențios. Acestea vor fi trimise pe adresa de e-mail revistahohote@gmail.com într-un fișier Word, font Times New Roman, caracter 14, semnate cu un motto. Datele personale, conținând același motto, vor fi trimise într-un fișier separat.

Participanții vor primi prin e-mail confirmarea înscrierii în concurs. Participarea nu se limitează la o singură secțiune.

III. Secțiunea GRAFICĂ SATIRICĂ:

- Subsecțiunea adulți;
- Subsecțiunea elevi până la 18 ani.

Propunem o temă cu deschidere amplă: ”Schi/drumeție/pe(cu) Păpușa; Pârția fără sfârșit”. (Păpușa = vârf muntos și pârție de schi în Rânca, Gorj). Vor fi trimise trei desene la temă, format A4, JPG, pe adresa de e-mail revistahohote@gmail.com. Desenele vor fi însoțite de un CV care va conține: numele și prenumele, adresa, telefon de contact, email, copie C.I și un cont IBAN. Prin trimiterea lucrărilor autorii acceptă ca acestea să devină proprietatea Muzeului Județean „Alexandru Ștefulescu” Gorj. Lucrările selectate pentru premii și alte lucrări reprezentative, vor fi expuse în sălile muzeului pe durata festivalului și în următoarele 30 de zile. La secțiunile festivalului pot participa doar autori de origine română. Lucrările, la toate cele trei secțiuni, vor fi trimise până la data de **11 mai 2026**.

Fiecare câștigător va primi o invitație scrisă, pe adresa e-mail precizată în fișierul cu date personale. Invitația va conține programul festivalului. Absența câștigătorilor la festival, dă dreptul organizatorilor să anuleze/redistribuiască premiul în bani. Lucrările trimise pentru concurs nu se înapoiază concurenților.(...) Nu se admit în concurs, la nici una dintre secțiuni, lucrări sau texte cu caracter obscen. Rezultatele concursurilor vor fi comunicate pe site-ul UER și pe rețelele de socializare, cel târziu în **18 mai 2026**, dată la care vor fi transmise și invitațiile de participare către premiați. Confirmarea participării se va face până în data de **22 mai 2026**. Alături de câștigători, vor primi invitații de participare la festival și personalități din lumea literaturii, muzicii, radioului ș.a.

NOTĂ: Denumirea festivalului și numărul ediției au fost stabilite de Cenaclul HOHOTE, prin unificarea celor șapte ediții ale Festivalului-Concurs ”Glume la Masa Tăcerii” cu cele două ediții ale Festivalului-Concurs ”Hohote la Masa Tăcerii”.

Cenaclul HOHOTE

**REGULAMENTUL
CELEI DE A XXXVII-A EDIȚII A FESTIVALULUI
NAȚIONAL „ETERNA EPIGRAMĂ” - 26-28.06.2026,
CLUJ-NAPOCA**

În acest an, **Asociația Epigramaștilor Clujeni „SATIRICON”**, împreună cu Biblioteca Județeană „Octavian Goga” Cluj și Uniunea Epigramaștilor din România, organizează cea de-a **XXXVII-a** ediție a **FESTIVALULUI NAȚIONAL „ETERNA EPIGRAMĂ”**, în perioada **26-28 Iunie**.

Concursul ocazionat de festival se adresează tuturor creatorilor de epigramă, proză și poezie umoristică din țară și din străinătate și are două secțiuni:

1. Secțiunea Epigramă, la care se participă cu patru epigrame la tema „VICII”

Pentru inspirație, prezentăm un rezumat al viciilor făcut de AI:

- Consumul de substanțe: Alcoolul, tutunul și drogurile ilicite, care afectează sănătatea și relațiile sociale.

- Jocurile de noroc: Obsesii care duc la probleme financiare și familiale grave.

- Dependențe comportamentale: Alimentația nesănătoasă, utilizarea excesivă a tehnologiei sau alte obiceiuri greu de controlat.

- Vicii de caracter: Trăsături negative precum lăcomia, invidia, mânia sau minciuna, privite ca opusul virtuților.

Recomandarea este ca în cele patru epigrame să fie cuprinse metehne diferite, chiar dacă pot fi incluse mai multe în același catren.

La această secțiune nu participă autori din județul Cluj. Aceștia pot participa la antologia festivalului, cu patru epigrame la temele enunțate.

2. Secțiunea Carte de umor (epigramă, fabulă, poezie umoristică, proză umoristică etc). Se trimit câte două exemplare. Secțiunea se desfășoară în parteneriat cu Biblioteca Județeană „Octavian Goga”, care jurizează și desemnează câștigătorii.

La această secțiune pot participa și clujenii.

Textele pentru concurs, cu motto, se trimit la adresa clujsatiricon@gmail.com, ultimul termen de trimitere fiind 8 iunie 2026. Pe pagina a doua se scriu datele personale.

Cărțile vor fi trimise pe adresa: Biblioteca județeană “Octavian Goga”, Calea Dorobanților, Nr.104, COD: 400609, Cluj-Napoca, Jud. Cluj cu specificația: „Pentru concursul Eterna epigramă”. Termenul este **8 iunie**, data poștei.

Comunicatul privitor la organizarea celei de a XXXVII-a ediții a Festivalului Național „Eterna Epigramă” și Regulamentul de desfășurare a Festivalului vor fi postate pe site-ul asociației, www.satiricon.ro, la fel și rezultatele concursului. Înscrierea în concurs reprezintă dovada acceptării regulamentului și condițiilor festivalului și asumarea obligativității respectării lui, precum și acceptul publicării textelor în antologia festivalului.

Deoarece fondurile sunt puține, în măsura în care ne vom putea permite, vom invita la festival doar premianții sau o parte dintre ei. Aceștia vor fi anunțați telefonic sau prin e-mail, în timp util, urmând să-și confirme prezența.

Așteptăm cu interes textele și cărțile dumneavoastră! Festivalul va fi popularizat și prin media scrisă și online, pe rețele de socializare, prin afișe și invitații. Informații suplimentare puteți obține la telefon 0745067897.

Președinte Satiricon,

Petru-Ioan Gârda

LEAC POPULAR DE INSOMNIE

Când nu ai somn ca la război,
Începi să numeri mii de oi,
Iar ultima, pascănd fâneața,
Îți spune: „Bună dimineața!”

EPIGRAMIȘTII ȘI FESTIVALURILE LOR

La festival tot omul vine
Atuncea când se simte bine
Și are-un premiu bun, al său...
(Când n-are, chiar se simte rău).

UIMIRE

Toți proștii care-și iau avânt
Stăpâni s-ajungă pe pământ
Au mai scăzut din cantitate,
Dar, Doamne, câtă calitate!...

NUNTĂ BASARABEANĂ

Deja vestită printre țate,
Mireasa vrea purtată-n brațe
C-așa, în zile numărate,
La mire i se urcă-n spate...

DE VOIE, DE NEVOIE

Când vede omul că i-i greu -
Fiind atoateștiutorul -
Chiar de nu crede-n Dumnezeu,
Îi cere-ndată ajutorul...

A FOST 1 APRILIE...

M-ați amăgit? Ei, asta-i bună! -
E subiect de noi bârfeli;
Când totu-n juru-mi e minciună,
Voi mă luați cu păcăleli?!

BANUL - OCHIUL DRACULUI

E-nșelător, trișat pe piață,
Dar omul nostru-i și mai și;
Bani falși văzui o dată-n viață,
Prietenii falși, în orice zi...

PREȚUIRE

Rămasei fără-un ban de leac
Și-amicii s-au grăbit să-mi spună
Că prima dată-s om sărac,
Iar prost - de când bem împreună.

CRIZĂ ENERGETICĂ

Acuma, când de gaze sunt lipsiți,
Românii au proiecte salvatoare;
Ieșind în stradă, cete de pârliti,
Răbdările și le prăjesc la soare!

CÂNTECUL SOȚULUI ÎNȘELAT

Își rabdă stoic soața desfrânată,
Căci ea îi ține focu-aprins în vatră,
Dar of! că tare-i vine câteodată
Să dea și el cu... coarnele în piatră!

Gheorghe Bălici

Ion Diviza

„LA PAȘTELE C(R)AILOR” – selecțiuni

ANUNȚ

În urma jurizării materialelor trimise la concursul organizat de revista SCÂRȚ pentru luna aprilie 2026, având tema „LA PAȘTELE C(R)AILOR”, juriul a stabilit următorii câștigători:

➤ Secțiunea epigramă - Premiul I (ex aequo): Laurențiu Ghiță, George Eftimie, Nae Bunduri, Petru Gârda, Tony Andreescu, George Ceaușu, Elena Neacșu, Victor Bivolu, Janet Nică;

➤ Secțiunea poezie - Premiul I (ex aequo): Silvia Horga, George Eftimie, Valentin David.

Conform celor precizate în regulamentul concursului, câștigătorii premiului I vor primi, gratuit, câte o revistă „Scârț”, seria nouă, nr. 31/165, iar creațiile dumnealor vor fi publicate, în mare parte, în acest număr sau în următoarele numere ale revistei. Selecțiuni din concurs:

NEMULȚUMIRE

De-aș fi știut lăsam la dracu netu`
Și-aș fi strigat pe stradă haidi - hai,
Cu cei mai tineri, într-un sfânt alai,
Aș fi făcut scandal umplându-mi petu`

Cu bere de la Nordis, dând la cai,
Acolo sus la crâșma din Peretu,
Că nu-s prea mulți cei care știu secretu`
Schimbărilor ce le revendicai.

Acuma iarăși s-a scumpit benzina
Și vin restricții, lipsuri, balamuc,
Guvernul cică-mi va taxa chenzina,

Dar în vacanță-s liber să mă duc
Și pot s-aleg, că tot mă remarcai,
Să plec de paște... ăla pentru cai.

George Eftimie

ÎNTREBARE PERTINENTĂ

Să-mi spună cel care cunoaște,
Dacă un cal de bicicletă
Are și el același paște,
Ca unul de la motoretă?

George Ceaușu

PRO PAȘTELE CAILOR!

Ca unul de multe cunoaște,
Eu sunt partizanul ideii
Să aibă și caii un Paște,
...Desigur, nu tocmai ca mieii!

Laurențiu Ghiță

PAȘTELE CRAILOR

Cândva eram un crai neîntrecut
Și cu succes imens la sexul slab;
Poemele, în endecasilab,
Le dedicam doar pentru un sărut.

Mâncam jăratric, ca un El Zorab,
Cu coama-n vânt într-un continuu rut,
Săream uluci, eram recunoscut
În târg, de la sărac pân la nabab.

În zi de Paște am păcătuit,
Cu o nevestă, pe o canapea,
Când ușa s-a deschis c-un scârțâit

De cioară, apărând și soțu-n ea,
Ce fără un cuvânt m-a tăbăcit...
Simțeam că mă va paște o belea!

David Valentin

LA PAȘTELE CAILOR

Voi da cu putere din coate,
Că numai cu râvnă și zel,
La Paștele Cailor, poate,
Mănânc o friptură de miel.

Nae Bunduri

AMFITRIONUL

A fost de neuitat festinul,
În ciuda multor exigențe
Și oaspeții-și făcură plinul,
Dovadă-i coada la URGENȚE.

Tony Andreescu

UN PAȘTE RĂSTĂLMĂCIT

Vestiții crai de curte veche,
Boieri cheflii, petrecăreți,
Trimis-au veste, că-s șireți,
S-ajungă la orice ureche

Precum că ei, voinici măreți,
Ar da o masă nepereche
De Paști, că sunt loviți de streche,
La cai sălbatici, săltăreți.

Dar cum o să-i adune-n curte,
Cu ce îi vor momi-n pridvor?
Și când vor coace-atâtea turte

Din grâu cu apă de izvor?
Și-au anunțat, în vorbe scurte:
Fac doar un Paște-al c(r)ailor!

Silvia Horga

O POVESTE CU CRAI ȘI CRĂIESE

Inflexibila crăiasă,
Zână, dar prea năzuroasă,
Coborâtă din povești
Vrea un crai din... București.

Victor Bivolu

UNUI LENEȘ

E știut în urbe craiul,
Ce la muncă nu se-ndeasă,
Că-l ia soața cu vătraiul
Să-l urnească de acasă!

Elena Neacșu

CU-MPRUMUT

Banii dați pentru o lună,
Cu-mprumut, să-și dea o rată,
Nu i-am mai văzut vreodată...
Deși am vederea bună!

George Ceaușu

TÂRZIU...

Cum craiul bătrân se tot zbate
Și-și pune pastile-n pahar,
Va fi un focos armăsar...
La paștele cailor. Poate...

Petru Ioan Gârda

PAȘTELE CAILOR

Și caii au un Paște-o dată-n an,
Se spune că în ziua de Ispas,
Când se înfruptă din trifoiul gras
Și pot să zburde liber pe tăpșan.

În rest, doar muncă, fără de popas,
Trăgând căruța, biciuiți avan,
Primind meniul vegetarian,
Dar cu speranțe de a fi Pegas....

Am fost cândva un armăsat cabrat
Ce plin de importanță tropăiam,
Un crai vestit, de iepe adulat,

Ce-mi fluturau batistele din geam...
Dar sunt bătrân, în plus și însurat
Și condamnat să trag mereu în ham!

David Valentin

ÎN PARCARE, LA PATRARHIE

Judecând ce limuzine
Vezi venind la Înviere.
Paștele-ăsta e, prea bine,
Paște-al cailor... putere!

Laurențiu Ghiță

CURIOZITATE

Gându-n taină să-ți dezmierzi,
Îi întrebi pe cei isteți:
Paște au și caii verzi,
Caii verzi de pe pereți?

Janet Nică

DE PAȘTELE CAILOR

Cu forțele noastre modeste,
Trăind în atâtea nevoi,
De Paștele Cailor este,
Momentul speranței la noi

Nae Bunduri

N.R. - Pentru luna **mai 2026**, concursul lunar al revistei **SCÂRȚ** este **suspendat, fiind înlocuit** de **Festivalul/concurs Scârț - Umor 2026** (v. Regulamentul Scârț - Umor la pagina nr. 61)

POȘTA REDACȚIEI

Ne scrie domnul NECULAI LUNCA din Bacău, ce-i drept, după o tăcere cam lungă. Iată ce zice domnia sa: „Inspirat de „Hronicul măscăriciului Vălătuc” al lui Păstorel, dar și din spumosul dialog în stil pseudocroncăresc, publicat cândva în „Scârț” și semnat de către Ion Bolocan și de Vasile Vajoga - dialog pe care sper să-l văd reluat – „muiatu-mi-am și eu peana în cerneala veacurilor și am dat ivelii acestu textu cu miroznă de hârtie veache”. Iar noi publicăm ceea ce am primit de la domnul Neculai Lunca, fiindcă textul e succulent și miroase a colb de cancelarie domnească:

ION VODĂ cel... COMPLET

S-au scrisu această filă de hronic, așa, după... ureache, dară nu după vornicul de Tara de Susu, ce după nește voroave carele s-au audzitu den oameni vechi. Rădicatu-s-a în scaunul domniei den Țara Moldovii, Bojiu milostiu măria sa Ovanez Armanul, de i-au zisu unii și Ion vodă cel Cumplitu, da-i zicu acmu cel Completu, că aduna în hirea lui și bune, și răle. Ce-i zicea pretinii Johnny și Neluțu, iară vrăjmașii sictir ghiaur, ambilea categorii știindu de ce. Iute la mânia, Completul, când strașnic să bețivănea pre la chiolhanuri, scurta di capete pre boiarii uneltitori, fără vreun giudețu, că domnul, el completu hiind, spatelui dădea orice completu de giudecată.

Deci, cu tăunul pre cușme simțindu-să, cei boiari spălau putina preste Nistru, în Ocraina leșască, adecă se oploșau la craiul polecilor, că mai lungă se dovedea a hi sabia domnului decăt zbură drona muscalului.

Și mai zicu cei bătrâni că nu după multă vreme năvălit-au turcul, dară nu cu baclavale și sarai igli, ci cu oaste a-l certa pre ghiaur. Ce la răsboiu noroc n-au avutu, căci s-au udat prahul la puscile cele moldovinești, în noaptea dinainte ca bulucul să se clătească, hiindu prahul pusu în butoaie, în beciu, lângă poloboacele pline cu de ceal vârtos. Iară Irimia Golie Cernăuțanu, pârcălabu de Hotinu, vânzător de țară și de domnu, au supt la cep cu tunarii, ceasuri multe den noapte, de s-au făcutu clampă și lăsat-au destupată vrana polobocului. Și cu prahul udat de vinul cel bun, au perdutu Completul lupta și l-au sfârtecatu păgânii între doaă cămile, călărite de spahiii osmanlâi, până le-au cocoșatu. Iară un pașă turcescu, prins cu frățane-su tovaroș la prăvălia „La doi pași”, au răsū de i s-au tremurat pântecu sub anteriu, că de cu grabă au fugitu la ieșitoare.

Iar după ce Armanul s-au săvârșitu întru Domnul, au prinsu să umble voroava că acestu Completu au trasu cu voinicie un tun, cu mânurile sale, tun carilea cu multă chieultuială s-au fost meșteșugitu. Ce până azi, ocârmuitorii de țară trag tunuri, dară să agiungă la vreun giudețu, ioc!

Pentru carilea s-au izvodit rândurile aceste în filele „Scârțului”, de către dumnealui, vel logofăt Alecu I. Luncan ot Târgul Ieșilor, v leato MMXXVI.
NECULAI LUNCA

Noi mulțumim corespondentului nostru pentru savurosul material trimis și îi spunem cu toată sinceritatea că-l mai așteptăm în „Scârț”! Așa cum, de altfel, îi așteptăm și pe toți cititorii revistei, care se vor încumeta să ne scrie. Tuturor le transmitem asigurarea că vor primi un răspuns de la poștaşul de serviciu. Cum va fi acest răspuns, deocamdată e prematur să anticipăm... Până atunci, lecturați rubrica de față!

Al dv, ca de obicei, P.OSTASU, adică... V.Vajoga

**ALEXANDRU OSVALD
TEODOREANU
Păstorel**

VIN ȘI APĂ (misive)/CONTRA IORGA NICOLAI

DOMNULUI CEZAR P.

Beau la apă ne`ncetat
Și mă plimb cu ea așa.
Bine că nu-s om de stat,
Că mă fotografia.
P.S. Apa trece, setea ba.

DOMNULUI RADU C.

Cu vin gâtlejul alții ude-l,
Turnând pre dânsul cât or vrea!
Eu beau acum numai Sprudel.
Ai fi crezut așa ceva?
P.S. Să nu mă spui la cafenea!

DOMNULUI ȘTEFAN N.

Un dor de țară subversiv mă sapă
Și iaca-ți spun, de vrei să știi ce fac:
Mă plimb... și toată ziua tac.
Și dacă termin de tăcut... beau apă.

DOMNULUI PROFESOR AL. R.

Foaie verde apă chioară,
Nu se mîncă tot ce zboară,
Dar mă-ntreb și eu așa:
Tot ce curge să se bea?
P.S. Apă beau și n-aș mai bea!

DOAMNEI MARIELLA S.

Numai apă beau, mă crede,
Da-s convins că-i o prostie:
Cine știe, nu mă vede,
Cine vede, nu mă știe.

EXCEPȚIE

Fie neamț, chinez, hindus,
Omul din maimuță vine,
Numai Iorga, știm prea bine
Că se trage din Larousse.

MONUMENTE

Iată fapte omenеști
Ce sfidează orice vis:
Turnul Eiffel la Paris,
Domnul Iorga-n București.

GUVERNUL IORGA

Cazul nu-i așa sinistru,
Căci părosul Demiurg
Doar pe scenă-i prim-ministru,-
La consiliu-i dramaturg.

DILEMĂ

L-a pus Destinul lui stupid
Într-o dilemă de infern:
Ori partid fără guvern,
Ori guvern fără partid.

PRIM – MINISTRU

Ca să-și mai mărească fala
Față de europeni,
Iorga sare halandala
Vrând să mute capitala
La Văleni.

